

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

Ročník 60
7. augusta 2017

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2017/C 256/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie	1
---------------	--	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2017/C 256/02	Vec C-229/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Berlin (Nemecko) 2. mája 2017 – Evonik Degussa GmbH/Spolková republika Nemecko	2
2017/C 256/03	Vec C-232/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Budai Központi Kerületi Bíróság (Maďarsko) 4. mája 2017 – VE/WD	3
2017/C 256/04	Vec C-243/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) 10. mája 2017 – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP/António da Silva Rodrigues	6
2017/C 256/05	Vec C-252/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Social de Cádiz (Španielsko) 12. mája 2017 – Moisés Vadillo González/Alestis Aerospace S.L.	6
2017/C 256/06	Vec C-256/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Rotterdam (Holandsko) 15. mája 2017 – Sandd BV/Autoriteit Consument en Markt	7
2017/C 256/07	Vec C-259/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Budai Központi Kerületi Bíróság (Maďarsko) 16. mája 2017 – Zoltán Rózsavölgyi a Zoltánné Rózsavölgyi/Unicredit Leasing Hungary Zrt. a Unicredit Leasing Immo Truck Zrt.	8

2017/C 256/08	Vec C-268/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Županijski Sud u Zagrebu (Chorvátsko) 18. mája 2017 – Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta/AY	11
2017/C 256/09	Vec C-288/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Francúzsko) 19. mája 2017 – Fédération des fabricants de cigares a i./Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé	12
2017/C 256/10	Vec C-295/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) 22. mája 2017 – MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia, S.A./Autoridade Tributária e Aduaneira	13
2017/C 256/11	Vec C-296/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Värchoven kasacionen sad (Bulharsko) 22. mája 2017 – Wiemer & Trachte GmbH (v úpadku)/Žan Oved Tadžer	14
2017/C 256/12	Vec C-298/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Francúzsko) 23. mája 2017 – France Télévisions SA/Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)	14
2017/C 256/13	Vec C-314/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Varhoven administrativen sad (Bulharsko) 29. mája 2017 – Geocycle Bulgaria EOOD/Direktor na Direkcija „Obžalvane i danáčno-osiguritelna praktika“ Veliko Tarnovo pri Centralno upravljenje na Nacionalnata agencija za prihode	15
2017/C 256/14	Vec C-324/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Specializiran nakazatelen sad (Bulharsko) 31. mája 2017 – trestné konanie proti Gavanzovovi	16
2017/C 256/15	Vec C-332/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Riigikohus (Estónsko) 2. júna 2017 – Starman Aktsiaselts/Tarbijakaitseamet	16
2017/C 256/16	Vec C-333/17: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Judicial da Comarca de Braga (Portugalsko) 1. júna 2017 – Caixa Económica Montepio Geral/Carlos Samuel Pimenta Marinho a i.	17
2017/C 256/17	Vec C-334/17 P: Odvolanie podané 5. júna 2017: Estónska republika proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá rozšírená komora) z 24. marca 2017 vo veci T-117/15, Estónska republika/Európska komisia	18

Všeobecný súd

2017/C 256/18	Vec T-13/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 27. júna 2017 – Deutsche Post/EUIPO – Media Logistik (PostModern) („Ochranná známka Európskej únie — Námietské konanie — Prihláška slovnnej ochrannnej známky Európskej únie PostModern — Skoršia národná slovná ochranná známka POST a skoršia slovná ochranná známka Európskej únie Deutsche Post — Relatívny dôvod zamietnutia — Neexistencia pravdepodobnosti zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Dôkazy predložené prvýkrát Všeobecnému súdu“)	19
2017/C 256/19	Vec T-541/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 20. júna 2017 – Industrie Aeronautiche Reggiane/EUIPO – Audi (NSU) („Ochranná známka EÚ — Námietské konanie — Prihláška slovnnej ochrannnej známky Európskej únie NSU — Skoršia národná slovná ochranná známka NSU — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Skutočné užívanie skoršej ochrannnej známky — Článok 42 ods. 2 a 3 nariadenia č. 207/2009“)	19
2017/C 256/20	Vec T-580/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 27. júna 2017 – Flamagas/EUIPO – MatMind (CLIPPER) (Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Trojrozmerná ochranná známka Európskej únie — Tvar zapalovača s bočným krídelkom obsahujúci slovný prvok CLIPPER — Tvar potrebný na dosiahnutie technického výsledku — Neexistencia rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) a písm. e) bod ii) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Neexistencia opisu ochrannnej známky v prihláške)	20

2017/C 256/21	Vec T-632/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 21. júna 2017 – Tillotts Pharma/EUIPO – Ferring (OCTASA) („Ochranná známka Európskej únie — Námietskove konanie — Prihláška slovnnej ochrannnej známky Európskej únie OCTASA — Skoršia nemecká slovná ochranná známka a skoršia slovná ochranná známka Beneluxu PENTASA — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009“)	21
2017/C 256/22	Vec T-699/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 21. júna 2017 – City Train/EUIPO (CityTrain) (Ochranná známka Európskej únie — Prihláška obrazovej ochrannnej známky Európskej únie CityTrain — Lehota na podanie žaloby — Nepredvídateľná okolnosť — Absolútne dôvody zamietnutia — Opisný charakter — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) a c) a článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 207/2009)	21
2017/C 256/23	Vec T-20/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 21. júna 2017 – M/S. Ind Deutsch International/EUIPO – Crafts Americana Group (vyobrazenie motívu v tvare V medzi dvoma rovnobežnými čiarami) („Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Obrazová ochranná známka Európskej únie zobrazujúca motív v tvare V medzi dvoma rovnobežnými čiarami — Rozlišovacia spôsobilosť — Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Preskúmanie ochrannnej známky v podobe, v akej bola zapísaná“)	22
2017/C 256/24	Vec T-89/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 27. júna 2017 – Clarke a i./EUIPO („Odvolanie — Verejná služba — Dočasní zamestnanci — Zmluva na dobu určitú obsahujúca ustanovenie o skončení zmluvy v prípade, že meno dočasného zamestnanca nebude zapísané do rezervného zoznamu nasledujúceho verejného výberového konania — Vykonanie ustanovenia o skončení zmluvy — Prekvalifikovanie zmluvy na dobu určitú na zmluvu na dobu neurčitú — Povinnosť náležitej starostlivosti — Legitímna dôvera“)	22
2017/C 256/25	Vec T-151/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 27. júna 2017 – NC/Komisia („Dotácie — Vyšetrovanie OLAF-u — Konštatovanie porušenia zákonnosti — Rozhodnutie Komisie o uložení správnej sankcie — Vylúčenie z postupov verejného obstarávania a poskytovania grantov financovaných zo všeobecného rozpočtu Únie v dĺžke 18 mesiacov — Zápis do databázy systému včasného odhaľovania rizika a vylúčenia subjektov — Uplatnenie rôznych znení finančného nariadenia z hľadiska času — Podstatné formálne náležitosti — Retroaktívne uplatnenie miernejšieho represívneho právneho predpisu“)	23
2017/C 256/26	Vec T-235/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 21. júna 2017 – GP Joule PV/EUIPO – Green Power Technologies (GPTech) („Ochranná známka Európskej únie — Námietskove konanie — Prihláška obrazovej ochrannnej známky Európskej únie GPTech — Skoršie slovné ochranné známky Európskej únie GP JOULE — Nepredloženie dôkazov o oprávnení podať námietku námietkovému oddeleniu — Predloženie dôkazov prvý raz pred odvolacím senátom — Nezohľadnenie — Voľná úvaha odvolacieho senátu — Okolnosti brániace zohľadneniu nových alebo dodatočných dôkazov — Článok 76 ods. 2 nariadenia (ES) č. 207/2009 — Pravidlo 17 ods. 4, pravidlo 19 ods. 2, pravidlo 20 ods. 1 a pravidlo 50 ods. 1 nariadenia (ES) č. 2868/95“)	24
2017/C 256/27	Vec T-236/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 22. júna 2017 – Biogena Naturprodukte/EUIPO (ZUM wohl) („Ochranná známka Európskej únie — Prihláška obrazovej ochrannnej známky Európskej únie ZUM wohl — Absolútny dôvod zamietnutia — Opisný charakter — Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Odkaz na vyjadrenie predložené odvolaciemu senátu zopakované v žalobe — Dôkazy priložené k žiadosti o nariadenie pojednávania“)	24
2017/C 256/28	Vec T-286/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 21. júna 2017 – Kneidinger/EUIPO – Topseat International (záchodová doska) („Dizajn Spoločenstva — Konanie o výmazu — Zapísaný dizajn Spoločenstva predstavujúci záchodovú dosku — Skorší dizajn Spoločenstva — Dôvod výmazu — Osobitý charakter — Článok 6 nariadenia (ES) č. 6/2002“)	25

2017/C 256/29	Vec T-327/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 27. júna 2017 – Aldi Einkauf/EUIPO – Fratelli Polli (ANTICO CASALE) („Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Slovná ochranná známka Európskej únie ANTICO CASALE — Absolútne dôvody zamietnutia — Článok 52 ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Článok 7 ods. 1 písm. b), c) a g) a článok 52 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009“)	26
2017/C 256/30	Vec T-685/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 27. júna 2017 – Jiménez Gasalla/EUIPO (B2B SOLUTIONS) („Ochranná známka Európskej únie — Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie B2B SOLUTIONS — Absolútne dôvody zamietnutia — Opisný charakter — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Rozlišovacia spôsobilosť nadobudnutá používaním — Článok 7 ods. 3 nariadenia (ES) č. 207/2009“)	26
2017/C 256/31	Vec T-856/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 21. júna 2017 – Rare Hospitality International/EUIPO (LONGHORN STEAKHOUSE) („Ochranná známka Európskej únie — Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie LONGHORN STEAKHOUSE — Absolútny dôvod zamietnutia — Opisný charakter — Článok 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Rovnosť zaobchádzania a zásada riadnej správy vecí verejných“)	27
2017/C 256/32	Vec T-17/16: Uznesenie Všeobecného súdu z 31. mája 2017 – MS/Komisia („Žaloba o náhradu škody — Rozhodnutie Komisie o ukončení listu o porozumení a začlenení do siete Team Europe‘ — Zmluvná zodpovednosť — Absencia arbitrážnej doložky — Zjavná neprípustnosť“)	27
2017/C 256/33	Vec T-647/16: Uznesenie Všeobecného súdu z 1. júna 2017 – Camerin/Parlament („Verejná služba — Úradníci — Dočasné preloženie v záujme služby — Vek odchodu do dôchodku — Žiadosť o predĺženie dočasného preloženia — Zamietnutie žiadosti — Akt, ktorý nie je možné napadnúť žalobou — Pripravný akt — Neprípustnosť“)	28
2017/C 256/34	Vec T-691/16: Uznesenie Všeobecného súdu z 8. júna 2017 – Elevolution – Engenharia/Komisia („FED — Program rozvojovej podpory v Mauritánii — Podniková zmluva uzatvorená s Mauritániou v rámci realizácie tohto programu — Späťvzatie napadnutých oznámení o dlhu — Zastavenie konania“)	28
2017/C 256/35	Vec T-295/17: Žaloba podaná 15. mája 2017 – Danpower Baltic/Komisia	29
2017/C 256/36	Vec T-298/17: Žaloba podaná 11. mája 2017 – Iordachescu a i./Parlament a i.	30
2017/C 256/37	Vec T-320/17: Žaloba podaná 25. mája 2017 – European Dynamics Luxembourg a Evropaiki Dynamiki/EIF	31
2017/C 256/38	Vec T-337/17: Žaloba podaná 30. mája 2017 – Air France-KLM/Komisia	32
2017/C 256/39	Vec T-371/17: Žaloba podaná 13. júna 2017 – Qualcomm a Qualcomm Europe/Komisia	34
2017/C 256/40	Vec T-372/17: Žaloba podaná 12. júna 2017 – Louis Vuitton Malletier/EUIPO – Bee Fee Group (LV POWER ENERGY DRINK)	36
2017/C 256/41	Vec T-373/17: Žaloba podaná 9. júna 2017 – Louis Vuitton Malletier/EUIPO – Fulia Trading (LV BET ZAKŁADY BUKMACHERSKIE)	37
2017/C 256/42	Vec T-374/17: Žaloba podaná 13. júna 2017 – Cuervo y Sobrinos1882/EUIPO – A. Salgado Nespereira (Cuervo y Sobrinos LA HABANA 1882)	37
2017/C 256/43	Vec T-375/17: Žaloba podaná 5. júna 2017 – Fenyves/EUIPO (Blue)	38

2017/C 256/44	Vec T-378/17: Žaloba podaná 8. júna 2017 – La Zaragozana/EUIPO – Heineken Italia (CERVISIA) . .	39
2017/C 256/45	Vec T-379/17: Žaloba podaná 20. júna 2017 – Tengelmann Warenhandelsgesellschaft/EUIPO – C & C IP (T)	39
2017/C 256/46	Vec T-386/17: Žaloba podaná 23. júna 2017 – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik/EUIPO (Лидер)	40
2017/C 256/47	Vec T-387/17: Žaloba podaná 20. júna 2017 – Triggerball/EUIPO (tvar predmetu pripomínajúceho loptu s hranami)	40
2017/C 256/48	Vec T-115/16: Uznesenie Všeobecného súdu z 13. júna 2017 – Sandvik Intellectual Property/EUIPO – Adveo Group International (ADVEON)	41
2017/C 256/49	Vec T-83/17: Uznesenie Všeobecného súdu zo 14. júna 2017 – Heineken Romania/EUIPO – Lénárd (Csíki Sör)	41
2017/C 256/50	Vec T-158/17: Uznesenie Všeobecného súdu z 8. júna 2017 – Post Telecom/EIB	41
2017/C 256/51	Vec T-232/17: Uznesenie Všeobecného súdu z 12. júna 2017 – Eco-Bat Technologies a i./Komisia . .	42

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

(2017/C 256/01)

Posledná publikácia

Ú. v. EÚ C 249, 31.7.2017.

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 239, 24.7.2017.

Ú. v. EÚ C 231, 17.7.2017.

Ú. v. EÚ C 221, 10.7.2017.

Ú. v. EÚ C 213, 3.7.2017.

Ú. v. EÚ C 202, 26.6.2017.

Ú. v. EÚ C 195, 19.6.2017.

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Berlin (Nemecko) 2. mája 2017 – Evonik Degussa GmbH/Spolková republika Nemecko

(Vec C-229/17)

(2017/C 256/02)

*Jazyk konania: nemčina***Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania**

Verwaltungsgericht Berlin

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom*Žalobkyňa:* Evonik Degussa GmbH*Žalovaná:* Spolková republika Nemecko**Prejudiciálne otázky**

1. Ide o „výrobu vodíka“ v zmysle bodu 2 prílohy I k rozhodnutiu 2011/278/EÚ⁽¹⁾ iba vtedy, keď sa z dvoch atómov vodíka H chemickou syntézou vyrobí molekula vodíka, H₂, alebo pojem výroby zahŕňa aj to, že v prípade zmesi plynov, ktorá obsahuje vodík, sa bez syntézy relatívny podiel vodíka H₂ v zmesi zvýši tým, že ostatné zložky plynu sa už či fyzikálne alebo chemickým spôsobom odstránia, aby sa, ako je to formulované v bode 2 prílohy I k rozhodnutiu 2011/278/EÚ, získal „produkt, vyjadrený ako predajná (čistá) produkcia, a na 100-percentnú čistotu príslušnej látky“?
2. Ak bude odpoveď na prvú otázku zníť v tom zmysle, že pojem výroby nezahŕňa zvýšenie relatívneho podielu vodíka H₂ na zmesi plynov, si treba položiť ďalšiu otázku:

Treba formuláciu „prvky procesu priamo alebo nepriamo spojené s výrobou vodíka a separáciou vodíka a oxidu uhoľnatého“ vykladať v tom zmysle, že systémové hranice referenčnej úrovne produktu pre vodík, ktoré sú opísané v bode 2 prílohy I k rozhodnutiu Komisie z 27. apríla 2011 (2011/278/EÚ), sa vzťahujú iba na oba prvky spoločne („a“), alebo sa prvok postupu „separácia vodíka a oxidu uhoľnatého“ môže nachádzať v rámci systémových hraníc aj oddelene ako výlučný prvok postupu?

3. Ak bude odpoveď na druhú otázku zníť v tom zmysle, že prvok postupu „separácia vodíka a oxidu uhoľnatého“ sa v rámci systémových hraníc môže nachádzať sám osebe aj oddelene ako výlučný prvok postupu, si treba položiť ďalšiu otázku:

Ide o prvok postupu „separácia vodíka a oxidu uhoľnatého“ iba vtedy, keď sa vodík, H₂, separuje výlučne od oxidu uhoľnatého, CO, alebo ide o prvok postupu „separácia vodíka a oxidu uhoľnatého“ aj vtedy, keď sa tam vodík separuje nielen od oxidu uhoľnatého, ale ešte aj od iných látok, napríklad od oxidu uhličitého, CO₂, alebo od C_nH_n?

4. Ak bude potrebné žalobkyni súdnou cestou priznať nárok na pridelenie vyššieho počtu bezplatných emisných kvót, vzniká otázka, či bod 3 výroku rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 28. apríla 2014 (C-191/14) treba vykladať v tom zmysle,
- a) že sa na pridelenie kvót, ktoré stanovoval príslušný orgán členského štátu pred 1. marcom 2017 pre roky 2013 až 2020, uplatní medziodvetvový korekčný faktor podľa článku 4 a prílohy II k rozhodnutiu 2013/448/EÚ v pôvodnom znení, a
 - b) že sa na pridelenie vyššieho počtu kvót pre roky 2013 až 2017, ktoré bolo priznané súdom po 1. marci 2017 uplatní medziodvetvový korekčný faktor podľa článku 4 a prílohy II k rozhodnutiu 2013/448/EÚ v pôvodnom znení, a
 - c) že sa na pridelenie vyššieho počtu kvót pre roky 2018 až 2020, ktoré bolo priznané súdom po 1. marci 2017, uplatní medziodvetvový korekčný faktor podľa článku 4 a prílohy II k rozhodnutiu 2013/448/EÚ v znení rozhodnutia 2017/126/EÚ účinného od 1. marca 2017?

(¹) Rozhodnutie Komisie z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelenia emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej Únii [oznámené pod číslom K (2011) 2772]; Ú. v. EÚ L 130, 2011, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Budai Központi Kerületi Bíróság (Maďarsko)

4. mája 2017 – VE/WD

(Vec C-232/17)

(2017/C 256/03)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Budai Központi Kerületi Bíróság

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: VE

Žalovaná: WD

Prejudiciálne otázky

1. Má sa v súvislosti s výkladom „príležitosti preskúmať všetky podmienky“, ktorá je spomenutá v dvadsiatom odôvodnení smernice 93/13 (¹), a požiadavky jasnosti a zrozumiteľnosti stanovenej v článku 4 ods. 2 a článku 5 tejto smernice vychádzať z toho, že príslušné zmluvné podmienky nie sú nekalé v prípade, ak sa spotrebiteľ môže dozvedieť o číselnom vyjadrení niektorej podstatnej náležitosti zmluvy o úvere (predmet zmluvy, teda výška úveru, splátky a úroky z úveru) až po uzatvorení zmluvy (nie preto, lebo je to objektívne nevyhnutné, ale v dôsledku toho, že podnikateľ, ktorý je zmluvnou stranou, to stanovil v ustanovení všeobecných zmluvných podmienok, ktoré nebolo individuálne dohodnuté) na základe jednostranného prejavu vôle (aj keď sa uvedie, že je súčasťou zmluvy) podnikateľa, ktorý je zmluvnou stranou, ktorým je spotrebiteľ právne viazaný?
2. Má sa v súvislosti s výkladom „príležitosti preskúmať všetky podmienky“, ktorá je spomenutá v dvadsiatom odôvodnení smernice 93/13, a požiadavky jasnosti a zrozumiteľnosti stanovenej v článku 4 ods. 2 a článku 5 tejto smernice vychádzať z toho, že príslušné zmluvné podmienky nie sú nekalé v prípade, ak je v zmluve o úvere niektorá podstatná náležitosť (predmet zmluvy, teda výška úveru, splátky a úroky z úveru) uvedená len pomocou výrazu „pre informáciu“, pričom v nej nie je vysvetlené, či je časť zmluvy, ktorá je uvedená pre informáciu, právne záväzná a či z nej môžu vyplývať práva a povinnosti?

3. Má sa v súvislosti s výkladom príležitosti preskúmať všetky podmienky, ktorá je spomenutá v dvadsiatom odôvodnení smernice 93/13, a požiadavky jasnosti a zrozumiteľnosti stanovenej v článku 4 ods. 2 a článku 5 tejto smernice vychádzať z toho, že príslušné zmluvné podmienky nie sú nekalé v prípade, ak je v zmluve o úvere niektorá podstatná náležitosť vymedzená pomocou nesprávnej terminológie, najmä ak sa v zmluve o úvere v cudzej mene (v ktorej sa pohľadávky vyplývajúce zo zmluvy o úvere určujú a zaznamenávajú v cudzej mene – ďalej len „mena pohľadávky“ – a povinnosť uhrádzať tieto pohľadávky sa plní v domácej mene – ďalej len „mena plnenia“)

1) označí ako výška úveru

- výška úverového rámca uvedená v mene pohľadávky alebo
- horná hranica výšky úveru určená v mene pohľadávky alebo
- finančné prostriedky, o ktoré žiada spotrebiteľ, určené v mene plnenia alebo
- limit splácania určený v mene plnenia?

2) označí ako splátky predpokladaná horná hranica splátok uvedená v mene pohľadávky a/alebo v mene plnenia?

4. Má sa v súvislosti s výkladom príležitosti preskúmať všetky podmienky, ktorá je spomenutá v dvadsiatom odôvodnení smernice 93/13, a požiadavky jasnosti a zrozumiteľnosti stanovenej v článku 4 ods. 2 a článku 5 tejto smernice vychádzať z toho, že príslušné zmluvné podmienky nie sú nekalé v prípade, ak sa v zmluve o úvere v cudzej mene (nie preto, lebo je to objektívne nevyhnutné, ale v dôsledku toho, že podnikateľ, ktorý je zmluvnou stranou, to stanovil v ustanovení všeobecných zmluvných podmienok, ktoré nebolo individuálne dohodnuté) predmet zmluvy, teda výška úveru a splátky,

1) určia v mene pohľadávky pomocou konkrétnej sumy (ktorá sa skladá výlučne zo súboru znakov tvoreného číslami od 0 do 9) a v mene plnenia nanajvýš pomocou jednoznačného spôsobu výpočtu,

2) určia v mene plnenia pomocou konkrétnej sumy a v mene pohľadávky nanajvýš pomocou jednoznačného spôsobu výpočtu,

3) určia tak v mene pohľadávky, ako aj v mene plnenia nanajvýš pomocou jednoznačného spôsobu výpočtu,

4) vôbec neurčia v mene pohľadávky a určia sa v mene plnenia nanajvýš pomocou jednoznačného spôsobu výpočtu,

5) vôbec neurčia v mene plnenia a určia sa v mene pohľadávky nanajvýš pomocou jednoznačného spôsobu výpočtu?

- 4.1. V súvislosti s otázkou 4 bodom 5 vyššie, v prípade, ak nie je potrebné určiť žiadnu konkrétnu sumu a uviesť ju v zmluve o úvere v čase jej uzatvorenia, je zaručená možnosť jednoznačne vypočítať výšku úveru v čase uzatvorenia zmluvy, ak (nie preto, lebo je to objektívne nevyhnutné, ale v dôsledku toho, že podnikateľ, ktorý je zmluvnou stranou, to stanovil v ustanovení všeobecných zmluvných podmienok, ktoré nebolo individuálne dohodnuté)

1) v zmluve o úvere nie je uvedená konkrétna výška úveru ani v jednej mene,

2) v zmluve o úvere sú uvedené konkrétne finančné prostriedky, o ktoré požiadal spotrebiteľ, alebo konkrétny limit splácania, a to v mene plnenia,

3) v zmluve o úvere nie je uvedená výška úveru pomocou jednoznačného spôsobu výpočtu v mene plnenia, ako aj

- 4) pokiaľ ide o jednoznačný výpočet výšky úveru v mene pohľadávky, výpočtový prvok uvedený v zmluve o úvere nie je presný, ale predstavuje len hornú hranicu (konkrétne finančné prostriedky, o ktoré požiadal spotrebiteľ, alebo konkrétny limit splácania, ktoré sú uvedené v mene plnenia)?

4.2.

- 4.2.1. V prípade, ak nie je potrebné stanoviť konkrétne sumy a uviesť ich v zmluve o úvere v čase jej uzatvorenia, pokiaľ ide o jednoznačný výpočet:

- 1) je právnou požiadavkou, aby bola v zmluve o úvere určená suma predmetu zmluvy, teda výšky úveru a splátok – v prípade produktov s pohyblivou úrokovou sadzbou suma splátok pripadajúcich na prvé obdobie, za ktoré sa platia úroky – spôsobom, ktorý umožní jednoznačne uskutočniť výpočet v čase uzatvorenia zmluvy, alebo
- 2) stačí, aby zmluva o úvere v čase jej uzatvorenia obsahovala objektívne identifikovateľné kritériá, ktoré umožnia vypočítať tieto sumy (predmet zmluvy a splátky) v budúcnosti (teda aby v zmluve o úvere v čase jej uzatvorenia boli určené len kritériá, ktoré umožnia jednoznačný výpočet v budúcnosti)?

- 4.2.2. V prípade, ak stačí, aby bolo možné vypočítať sumu predmetu zmluvy, teda výšky úveru a splátok – v prípade produktov s pohyblivou úrokovou sadzbou sumu splátok pripadajúcich na prvé obdobie, za ktoré sa platia úroky – v mene pohľadávky v určitom okamihu v budúcnosti, je potrebné, aby bol tento okamih v budúcnosti (ktorý sa logicky bude zhodovať s okamihom určenia sumy zmluvných pohľadávok v mene pohľadávky) objektívne určený v zmluve o úvere v čase jej uzatvorenia, alebo určenie tohto okamihu v budúcnosti môže patriť k výlučným diskrečným oprávneniam podnikateľa, ktorý je zmluvnou stranou?

- 4.3. Má sa v prípade produktov s úrokovou sadzbou, ktorá sa pravidelne mení, považovať za dostatočne, a teda za nie nekalé, ak sa v súvislosti so splátkami stanovia (a v čase jej uzatvorenia v zmluve o úvere uvedú) konkrétne sumy a/alebo jednoznačný spôsob výpočtu v mene pohľadávky a/alebo v mene plnenia na prvé obdobie, za ktoré sa platia úroky, v rámci doby platnosti zmluvy, alebo je právnou požiadavkou, aby sa stanovil (a v čase jej uzatvorenia v zmluve o úvere uviedol) jednoznačný spôsob výpočtu v mene pohľadávky a/alebo v mene plnenia na všetky obdobia, za ktoré sa platia úroky, v rámci doby platnosti zmluvy?

- 4.4. Možno jednoznačný výpočet zabezpečiť spôsobom, ktorý nie je nekalý, len použitím príslušného matematického vzorca, alebo prichádza do úvahy aj iná metóda?

- 4.4.1. V prípade, ak nie je nevyhnutné zabezpečiť jednoznačný výpočet použitím príslušného matematického vzorca, možno uviesť dostatočne presný slovný opis?

- 4.4.2. V prípade, ak nie je nevyhnutné zabezpečiť jednoznačný výpočet použitím príslušného matematického vzorca, možno použiť aj technické termíny (napríklad anuita alebo lineárna amortizácia) bez uvedenia akéhokoľvek vysvetlenia?

(¹) Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal Administrativo
(Portugalsko) 10. mája 2017 – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP/António da Silva
Rodrigues**

(Vec C-243/17)

(2017/C 256/04)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ v konaní o kasačnom opravnom prostriedku a žalovaný: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP

Odporca v konaní o kasačnom opravnom prostriedku a žalobca: António da Silva Rodrigues

Prejudiciálne otázky

1. Od ktorého dátumu sa počíta štvorročná premlčacia doba stanovená v článku 3 ods. 1 prvom pododseku ⁽¹⁾ v prípade jednorazových nezrovnalostí (ktoré nie sú pokračujúcimi ani opakujúcimi sa nezrovnalosťami)?
2. Uplatní sa v prípade nezrovnalosti, ktorá nie je pokračujúcou ani opakujúcou sa nezrovnalosťou, právna úprava, podľa ktorej „v prípade mnohoročných programov plynie premlčacia doba až do úplného skončenia programu“?
3. Uplatní sa pravidlo stanovené v citovanom článku 3, podľa ktorého „premlčanie sa... stane účinným najneskôr v deň, keď vyprší dvojnásobok premlčacej doby bez toho, aby príslušný orgán uložil sankciu“, aj v prípade mnohoročného programu, t. j. plynie doba uvedená v tomto ustanovení tiež až do skončenia mnohoročného programu?
4. Znamená slovné spojenie „v prípade mnohoročných programov plynie premlčacia doba až do úplného skončenia programu“, že
 - a) premlčacia doba nikdy neuplynie pred úplným skončením mnohoročného programu?
 - b) premlčacia doba neuplynie, kým trvá program, t. j. až do jeho úplného skončenia, a od tohto okamihu sa opäť počíta?
 - c) premlčacia doba ďalej plynie, a preto aj napriek tomu, že ide o mnohoročný program, k premlčaniu môže dôjsť pred úplným skončením programu, ak medzitým uplynula príslušná doba?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 312, 1995, s. 1; Mim. vyd. 01/001, s. 340).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Social de Cádiz (Španielsko)
12. mája 2017 – Moisés Vadillo González/Alestis Aerospace S.L.**

(Vec C-252/17)

(2017/C 256/05)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de lo Social de Cádiz

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Moisés Vadillo González

Žalovaná: Alestis Aerospace S.L.

Prejudiciálne otázky

1. Odporuje smernici Rady 2010/18/EÚ⁽¹⁾ výklad článku 37 ods. 4 [zákonníka práce] (prestávka v práci v trvaní jednej hodiny denne, až kým maloletý nedovŕši deväť mesiacov veku), podľa ktorého zamestnaný rodič – bez ohľadu na to, či ide o otca alebo matku – nemá nárok na túto prestávku v práci, ak je druhý rodič nezamestnaný?
2. Odporuje článku 3 smernice 2006/54⁽²⁾, ktorého cieľom je zabezpečiť úplnú rovnosť medzi mužmi a ženami v pracovnom živote, výklad článku 37 ods. 4 zákonníka práce v tom zmysle, že ak otec dieťaťa pracuje, nemá nárok na uvedenú prestávku v práci, ak je jeho manželka, ktorá je matkou dieťaťa, nezamestnaná?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2010/18/EÚ z 8. marca 2010, ktorou sa vykonáva revidovaná Rámcová dohoda o rodičovskej dovolenke uzavretá medzi BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP a ETUC a zrušuje smernica 96/34/ES (Ú. v. EÚ L 68, 2010, s. 13).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/54/ES z 5. júla 2006 o vykonávaní zásady rovnosti príležitostí a rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach zamestnanosti a povolania (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 204, 2006, s. 23).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Rotterdam (Holandsko) 15. mája 2017 – Sandd BV/Autoriteit Consument en Markt

(Vec C-256/17)

(2017/C 256/06)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank Rotterdam

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Sandd BV

Žalovaný: Autoriteit Consument en Markt

Ďalší účastník konania: PostNL BV

Prejudiciálne otázky

1. Treba článok 14 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/67/ES⁽¹⁾ z 15. decembra 1997 o spoločných pravidlách rozvoja vnútorného trhu poštových služieb Spoločenstva a zlepšovaní kvality služieb, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/6/ES⁽²⁾ z 20. februára 2008, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 97/67/ES s ohľadom na úplné dokončenie vnútorného trhu poštových služieb Spoločenstva (ďalej len „poštová smernica“), vykladať v tom zmysle, že vnútroštátne právne a správne predpisy musia stanoviť, že poskytovatelia univerzálnych služieb vedú v rámci svojich vnútorných účtovných systémov oddelené účty pre jednotlivé služby a produkty, ktoré sú súčasťou univerzálnych služieb, aby sa mohlo jasne rozlíšiť medzi jednotlivými službami a produktmi, ktoré sú súčasťou univerzálnych služieb, a službami a produktmi, ktoré súčasťou univerzálnych služieb nie sú, alebo z tohto ustanovenia vyplýva iba to, že účtovne treba odlišiť služby a produkty, ktoré sú súčasťou univerzálnej služby, od služieb a produktov, ktoré súčasťou univerzálnych služieb nie sú?
2. Treba článok 12 druhú zarážku smernice 97/67/ES..., zmenenej a doplnenej smernicou 2008/6/ES..., vykladať v tom zmysle, že každá jednotlivá služba, ktorá je súčasťou univerzálnej služby, musí zohľadňovať náklady?

3. Bráni zásada, ktorá je stanovená v článku 12 druhej zarážke smernice 97/67/ES z 15. decembra 1997..., zmenenej a doplnenej smernicou 2008/6/ES..., ustanovujúca, že ceny musia zohľadňovať náklady a musia podnecovať k efektívnemu poskytovaniu univerzálnych služieb, tomu, aby sa na neurčité obdobie uplatnila pevná sadzba výnosov, pomocou ktorej sa zvýšia náklady na univerzálne poštové služby, pokiaľ ide o tarifnú zónu?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 15, 1998, s. 14; Mim. vyd. 06/003, s. 71.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 52, 2008, s. 3.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Budai Központi Kerületi Bíróság (Maďarsko)
16. mája 2017 – Zoltán Rózsavölgyi a Zoltánné Rózsavölgyi/Unicredit Leasing Hungary Zrt.
a Unicredit Leasing Immo Truck Zrt.**

(Vec C-259/17)

(2017/C 256/07)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Budai Központi Kerületi Bíróság

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Zoltán Rózsavölgyi a Zoltánné Rózsavölgyi

Žalované: Unicredit Leasing Hungary Zrt. a Unicredit Leasing Immo Truck Zrt.

Prejudiciálne otázky

1. S prihliadnutím najmä na to, že ak sa vymedzenie hlavného predmetu zmluvy kvalifikuje ako nekalé, zmluva je úplne (a nie čiastočne) neplatná, môže byť s vyhlásením podmienky, ktorá vymedzuje hlavný predmet zmluvy o úvere, za neplatnú z dôvodu, že je nekalá (z čoho vyplýva, že spotrebiteľovi by už z uvedenej podmienky nemali vyplývať povinnosti), spojený následok (napríklad na základe uplatnenia súdneho rozhodnutia, osobitného právneho následku stanoveného vo vnútroštátnom právnom predpise, ustanovenia právneho predpisu alebo znenia súdneho rozhodnutia vydaného na účely zjednocovania judikatúry), z ktorého vyplýva zmena právnej kvalifikácie zmluvy zo skutkového hľadiska alebo z hľadiska jej účinkov, ako je konkrétne skutočnosť, že zmluva o úvere v cudzej mene (v ktorej sa pohľadávky vyplývajúce zo zmluvy o úvere určujú a zaznamenávajú v cudzej mene – ďalej len „mena pohľadávky“ – a povinnosť uhrádzať tieto pohľadávky sa plní v domácej mene – ďalej len „mena plnenia“) sa bude považovať za zmluvu o úvere vo forintoch?
 - 1.1 Za predpokladu, že s vyhlásením podmienky, ktorá vymedzuje hlavný predmet zmluvy o úvere, za neplatnú z dôvodu, že je nekalá, môže byť spojený následok, z ktorého vyplýva zmena právnej kvalifikácie zmluvy zo skutkového hľadiska alebo z hľadiska jej účinkov, môže byť s touto zmenou právnej kvalifikácie spojený následok (napríklad na základe uplatnenia súdneho rozhodnutia, osobitného právneho následku stanoveného vo vnútroštátnom právnom predpise, ustanovenia právneho predpisu alebo znenia súdneho rozhodnutia vydaného na účely zjednocovania judikatúry) spočívajúci v tom, že určité parametre právneho vzťahu, ktoré majú ekonomický význam, sa zmenia dokonca aj v neprospech spotrebiteľa (napríklad retroaktívne uplatnenie základnej úrokovej sadzby centrálnej banky alebo trhovej úrokovej sadzby uplatňovanej na úvery vo forintoch namiesto nižšej úrokovej sadzby stanovenej v zmluve)?
2. Má právny následok nekalosti absolútne účinky a predstavuje čisto právnu otázku, alebo pri vyvodzovaní právnych následkov nekalosti treba pripísať význam:
 - 1) zmluvnej praxi uplatňovanej pri iných typoch zmlúv, než je zmluva, ktorá je nekalá,
 - 2) údajnej zraniteľnosti určitých subjektov, ktoré sú priamo dotknuté z ekonomického hľadiska (napríklad v prípade úverov v cudzej mene kategória dlžníkov úverov v cudzej mene a bankový systém), alebo

- 3) záujmom určitých tretích osôb alebo skupín, ktoré nie sú priamo dotknuté z ekonomického hľadiska, napríklad skutočností, že v dôsledku neplatnosti sa dokonca väčšina dlžníkov úverov v cudzej mene môže v konečnom dôsledku vzhľadom na matematické vyčíslenie účtov dostať do lepšej situácie než dlžníci úverov vo forintoch?
3. Možno na účely článku 3 ods. 1, článku 4 ods. 2, článku 5 a článku 6 ods. 1 smernice 93/13/EHS⁽¹⁾ (teda posudzovania nekalosti a jej právneho následku) vychádzať z toho, že podmienka, na základe ktorej spotrebiteľ preberá devízové riziko (teda ustanovenie alebo súbor ustanovení zmluvy, ktoré upravujú prevzatie rizika), sa skladá z viacerých podmienok?
4. Má sa článok 6 ods. 1 smernice 93/13/EHS (podľa ktorého nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzné) vykladať v tom zmysle, že určitá podmienka (nie jej konkrétna časť, ale celá skúmaná podmienka) môže byť buď nekalá v celom rozsahu, alebo sčasti nekalá a súčasne sčasti nie nekalá, ale napriek tomu môže byť čiastočne uplatniteľná, teda že táto podmienka (napríklad v závislosti od posúdenia konkrétneho prípadu súdom) môže byť do určitej miery záväzná pre spotrebiteľa (inak povedané, so zreteľom na jej účinky je podmienka v oboch prípadoch nekalá len do určitej miery), napríklad na základe uplatnenia súdneho rozhodnutia, osobitného právneho následku stanoveného vo vnútroštátnom právnom predpise, ustanovenia právneho predpisu alebo znenia súdneho rozhodnutia vydaného na účely zjednocovania judikatúry?
- 4.1 Za predpokladu, že článok 6 ods. 1 smernice 93/13/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že určitá podmienka môže byť buď nekalá v celom rozsahu, alebo sčasti nekalá a súčasne sčasti nie nekalá, ale napriek tomu môže byť čiastočne uplatniteľná, teda že táto podmienka môže byť do určitej miery záväzná pre spotrebiteľa (inak povedané, so zreteľom na jej účinky je podmienka v oboch prípadoch nekalá len do určitej miery), môže byť s vyhlásením celej zmluvy o úvere za neplatnú z dôvodu nekalosti skúmanej podmienky, ktorá vymedzuje hlavný predmet zmluvy, spojený následok spočívajúci v tom, že vzhľadom na matematické vyčíslenie účtov sa spotrebiteľ nachádza celkovo v horšej a podnikateľ, ktorý je zmluvnou stranou, v lepšej situácii než v prípade, ak sa zmluva o úvere z toho istého dôvodu vyhlási len za čiastočne nekalú (v takom prípade by ostatné podmienky zmluvy boli naďalej záväzné pre zmluvné strany, pričom ich obsah by zostal nezmenený)?
- 5.
- 5.1 Má sa vychádzať z toho, že zmluvná podmienka, na základe ktorej nesie spotrebiteľ devízové riziko, sformulovaná (ako všeobecná zmluvná podmienka, ktorú používa podnikateľ, ktorý je zmluvnou stranou, a ktorá nebola individuálne dohodnutá) na základe informačnej povinnosti, ktorá je nevyhnutne všeobecne stanovená v zákone, ale v ktorej nie je výslovne uvedené, že suma splátok úveru, ktoré sa majú uhrádzať podľa zmluvy o úvere, môže byť vyššia než suma príjmov spotrebiteľa zistených v rámci posudzovania úverovej bonity uskutočneného podnikateľom, ktorý je zmluvnou stranou, nie je nekalá, teda že je jasná a zrozumiteľná so zreteľom na ekonomické následky, a to aj s prihliadnutím na to, že príslušný vnútroštátny predpis vyžaduje, aby bolo riziko vymedzené písomne, pričom nestačí samotné vyhlásenie o existencii rizika a jeho pripísanie, ako aj na to, že Súdny dvor Európskej únie v bode 74 svojho rozsudku vydaného vo veci C-26/13 určil, že podnikateľ, ktorý je zmluvnou stranou, má nielen oboznámiť spotrebiteľa s rizikom, ale je tiež potrebné, aby spotrebiteľ mohol na základe tejto informácie posúdiť potenciálne významné hospodárske dôsledky pre svoju osobu vyplývajúce z devízového rizika, ktoré preberá, a teda aj celkové náklady svojho úveru?
- 5.2 Má sa vychádzať z toho, že zmluvné ustanovenie, na základe ktorého nesie spotrebiteľ devízové riziko, sformulované (ako všeobecná zmluvná podmienka, ktorú používa podnikateľ, ktorý je zmluvnou stranou, a ktorá nebola individuálne dohodnutá) na základe informačnej povinnosti, ktorá je nevyhnutne všeobecne stanovená v zákone, ale v ktorom nie je výslovne uvedené, že suma zostávajúcej istiny dlžnej v každom okamihu podľa zmluvy o úvere môže byť vyššia než hodnota majetku, ktorým disponuje spotrebiteľ na účely splatenia dlhu, zistená v rámci posudzovania úverovej bonity uskutočneného podnikateľom, ktorý je zmluvnou stranou, nie je nekalá, teda že je jasná a zrozumiteľná so zreteľom na ekonomické následky, a to aj s prihliadnutím na to, že príslušný vnútroštátny predpis vyžaduje, aby bolo riziko vymedzené písomne, pričom nestačí samotné vyhlásenie o existencii rizika a jeho pripísanie, ako aj na to, že Súdny dvor Európskej únie v bode 74 svojho rozsudku vydaného vo veci C-26/13 určil, že podnikateľ, ktorý je zmluvnou stranou, má nielen oboznámiť spotrebiteľa s rizikom, ale je tiež potrebné, aby spotrebiteľ mohol na základe tejto informácie posúdiť potenciálne významné hospodárske dôsledky pre svoju osobu vyplývajúce z devízového rizika, ktoré preberá, a teda aj celkové náklady svojho úveru?

- 5.3 Má sa vychádzať z toho, že zmluvná podmienka, na základe ktorej nesie spotrebiteľ devízové riziko, sformulovaná (ako všeobecná zmluvná podmienka, ktorú používa podnikateľ, ktorý je zmluvnou stranou, a ktorá nebola individuálne dohodnutá) na základe informačnej povinnosti, ktorá je nevyhnutne všeobecne stanovená v zákone, ale v ktorej nie je výslovne uvedené, že 1. zmeny výmenného kurzu nemajú hornú hranicu, 2. možnosť, že dôjde k zmene výmenného kurzu, je skutočná, teda môže k nej dôjsť počas platnosti zmluvy o úvere, 3. z tohto dôvodu sa suma splátok úveru môže bez obmedzenia zvyšovať, 4. v dôsledku zmien výmenného kurzu sa môže bez obmedzenia zvyšovať nielen suma splátok úveru, ale aj suma dlžnej istiny, 5. rozsah možných strán je neobmedzený, 6. potrebné zabezpečovacie opatrenia majú obmedzené účinky a vyžadujú si sústavnú pozornosť, 7. podnikateľ, ktorý je zmluvnou stranou, nie je povinný zabezpečiť túto pozornosť, nie je nekalá, teda že je jasná a zrozumiteľná so zreteľom na ekonomické následky, a to aj s prihliadnutím na to, že príslušný vnútroštátny predpis vyžaduje, aby bolo riziko vymedzené písomne, pričom nestačí samotné vyhlásenie o existencii rizika a jeho pripísanie, ako aj na to, že Súdny dvor Európskej únie v bode 74 svojho rozsudku vydaného vo veci C-26/13 určil, že podnikateľ, ktorý je zmluvnou stranou, má nielen oboznámiť spotrebiteľa s rizikom, ale je tiež potrebné, aby spotrebiteľ mohol na základe tejto informácie posúdiť potenciálne významné hospodárske dôsledky pre svoju osobu vyplývajúce z devízového rizika, ktoré preberá, a teda aj celkové náklady svojho úveru?
- 5.4 Najmä vzhľadom na to, že je možné alebo sa dokonca stalo, že vo vnútroštátnej judikatúre alebo právnej úprave sa dospelo k záveru, že v prípade úverov v cudzej mene spotrebiteľ uzavrel zmluvu o úvere v cudzej mene z dôvodu, že úroková sadzba platná v posudzovanom období bola výhodnejšia ako úroková sadzba v prípade úverov vo forintoch, a zároveň v celom rozsahu znáša účinky zmien výmenného kurzu, ako aj vzhľadom na to, že je možné alebo sa dokonca stalo, že vo vnútroštátnej judikatúre alebo právnej úprave sa dospelo k záveru, že prenesenie zmluvných povinností na jednu zo zmluvných strán po uzatvorení zmluvy o úvere, ktoré vopred nemožno predvídať, sa nemôže hodnotiť podľa kritérií nekalosti, keďže dôvody neplatnosti musia existovať v čase uzavretia zmluvy, a to aj s prihliadnutím na to, že príslušný vnútroštátny predpis vyžaduje, aby bolo riziko vymedzené písomne, pričom nestačí samotné vyhlásenie o existencii rizika a jeho pripísanie, ako aj na to, že Súdny dvor Európskej únie v bode 74 svojho rozsudku vydaného vo veci C-26/13 určil, že podnikateľ, ktorý je zmluvnou stranou, má nielen oboznámiť spotrebiteľa s rizikom, ale že mu tiež musí umožniť posúdiť riziko, má sa vychádzať z toho, že zmluvná podmienka, na základe ktorej nesie spotrebiteľ devízové riziko, sformulovaná a používaná (ako všeobecná zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá) podnikateľom, ktorý je zmluvnou stranou, na základe informačnej povinnosti, ktorá je nevyhnutne všeobecne stanovená v zákone, ale v ktorej nie je výslovne uvedený predpokladaný vývoj zmien výmenného kurzu počas platnosti zmluvy (aspoň počas počiatočnej fázy platnosti zmluvy) a nie sú v nej výslovne uvedené ani minimálne a/alebo maximálne hodnoty tohto kurzu [napríklad na základe metódy výpočtu forwardového výmenného kurzu a/alebo zásady úrokovej parity – podľa ktorej sa dá na účely úverov v cudzej mene veľmi presne predpovedať, že výhoda v oblasti úrokov, teda skutočnosť, že úroková sadzba LIBOR (London Interbank Offered Rate) alebo EURIBOR (Euro Interbank Offered Rate) je nižšia ako úroková sadzba BUBOR (Budapest Interbank Offered Rate), spôsobí stratu v oblasti výmenného kurzu pre spotrebiteľa, teda že výmenný kurz meny plnenia sa zhorší v porovnaní s výmenným kurzom meny pohľadávky], nie je nekalá, teda že je jasná a zrozumiteľná so zreteľom na ekonomické následky?
- 5.5 Má sa vychádzať z toho, že zmluvná podmienka, na základe ktorej nesie spotrebiteľ devízové riziko, sformulovaná (ako všeobecná zmluvná podmienka, ktorú používa podnikateľ, ktorý je zmluvnou stranou, a ktorá nebola individuálne dohodnutá) na základe informačnej povinnosti, ktorá je nevyhnutne všeobecne stanovená v zákone, ale v ktorej nie je výslovne a presne uvedené (napríklad vyčíslením vývoja vzťahu medzi výmennými kurzami meny plnenia a meny pohľadávky počas obdobia, ktoré sa aspoň rovná dobe platnosti zmluvy uzavretej spotrebiteľom, v minulosti pomocou súboru údajov alebo pomocou grafu) skutočné riziko pre dlžníka, ktoré pravdepodobne vyplynie z prenesenia devízového rizika na spotrebiteľa, nie je nekalá, teda že je jasná a zrozumiteľná so zreteľom na ekonomické následky, a to aj s prihliadnutím na to, že príslušný vnútroštátny predpis vyžaduje, aby bolo riziko vymedzené písomne, pričom nestačí samotné vyhlásenie o existencii rizika a jeho pripísanie, ako aj na to, že Súdny dvor Európskej únie v bode 74 svojho rozsudku vydaného vo veci C-26/13 určil, že podnikateľ, ktorý je zmluvnou stranou, má nielen oboznámiť spotrebiteľa s rizikom, ale je tiež potrebné, aby spotrebiteľ mohol na základe tejto informácie posúdiť potenciálne významné hospodárske dôsledky pre svoju osobu vyplývajúce z devízového rizika, ktoré preberá, a teda aj celkové náklady svojho úveru?

- 5.6 Najmä vzhľadom na to, že je možné alebo sa dokonca stalo, že vo vnútroštátnej judikatúre alebo právnej úprave sa dospelo k záveru, že v prípade úverov v cudzej mene spotrebiteľ uzavrel zmluvu o úvere v cudzej mene z dôvodu, že úroková sadzba platná v posudzovanom období bola výhodnejšia ako úroková sadzba v prípade úverov vo forintoch, a zároveň v celom rozsahu znáša účinky zmien výmenného kurzu, a to aj s prihliadnutím na to, že príslušný vnútroštátny predpis vyžaduje, aby bolo riziko vymedzené písomne, pričom nestačí samotné vyhlásenie o existencii rizika a jeho pripísanie, ako aj na to, že Súdny dvor Európskej únie v bode 74 svojho rozsudku vydaného vo veci C-26/13 určil, že podnikateľ, ktorý je zmluvnou stranou, má nielen oboznámiť spotrebiteľa s rizikom, ale že mu tiež musí umožniť posúdiť riziko, má sa vychádzať z toho, že zmluvná podmienka, na základe ktorej nesie spotrebiteľ devízové riziko, sformulovaná (ako všeobecná zmluvná podmienka, ktorú používa podnikateľ, ktorý je zmluvnou stranou, a ktorá nebola individuálne dohodnutá) na základe informačnej povinnosti, ktorá je nevyhnutne všeobecne stanovená v zákone, ale v ktorej nie je výslovne a presne uvedená (napríklad nie je výslovne vyčíslená na základe údajov z minulosti za obdobie, ktoré sa aspoň rovná dobe platnosti zmluvy uzavretej spotrebiteľom) suma ziskov, ktoré pravdepodobne vyplynú z úrokov pri uplatnení úrokovej sadzby BUBOR v prípade úverov vo forintoch a úrokových sadzieb LIBOR alebo EURIBOR v prípade úverov v cudzej mene?
6. Ako sa má v súvislosti s posudzovaním otázky, či zmluvná podmienka, na základe ktorej nesie spotrebiteľ devízové riziko, sformulovaná (ako všeobecná zmluvná podmienka, ktorú používa podnikateľ, ktorý je zmluvnou stranou, a ktorá nebola individuálne dohodnutá) na základe informačnej povinnosti, ktorá je nevyhnutne všeobecne stanovená v zákone, nie je nekalá, rozdeliť dôkazné bremeno medzi spotrebiteľa a podnikateľa, ktorý je zmluvnou stranou, na účely posúdenia, či sa spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy o úvere skutočne mohol oboznámiť so spornou podmienkou, ku ktorej sa neodvolateľne zaviazal [článok 3 ods. 3 smernice 93/13/EHS a bod 1 písm. i) prílohy tejto smernice]?
7. Má sa vychádzať z toho, že na účely zmlúv o úvere v cudzej mene – teda na účely transakcií so službami, ktorých cena je závislá od pohybu výmenného kurzu na finančnom trhu – sú úverové inštitúcie, ktoré uzatvárajú zmluvu so spotrebiteľom na základe vlastného výmenného kurzu cudzej meny, predajcami alebo dodávateľmi, ktorí nekontrolujú vývoj ceny [bod 2 písm. c) prílohy smernice 93/13/EHS]?

(¹) Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Županijski Sud u Zagrebu (Chorvátsko)
18. mája 2017 – Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta/AY**

(Vec C-268/17)

(2017/C 256/08)

Jazyk konania: chorvátčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Županijski Sud u Zagrebu

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta

Obvinený: AY

Prejudiciálne otázky

1. Treba vykladať článok 4 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV v tom zmysle, že rozhodnutie nestíhať trestný čin, na základe ktorého bol európsky zatykač vydaný alebo stíhanie zastaviť sa vzťahuje výlučne na trestný čin, ktorý je predmetom európskeho zatykača alebo treba toto ustanovenie chápať v tom zmysle, že vzďanie sa alebo opustenie od stíhania sa tiež musí týkať vyžadanej osoby ako podozrivého/obvineného v tomto stíhaní?

2. Môže členský štát odmietnuť na základe článku 4 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV vykonať vydaný európsky zatykač vtedy, keď súdny orgán iného členského štátu rozhodol buď nestíhať trestný čin, ktorý je predmetom európskeho zatykača alebo toto stíhanie ukončiť, v prípade, keď má v rámci tohto stíhania vyžiadaná osoba postavenie svedka a nie podozrivého/obvineného?
3. Predstavuje rozhodnutie ukončiť vyšetrovanie, v rámci ktorého nemala vyžiadaná osoba postavenie podozrivého ale bola vypočutá ako svedok, pre iné členské štáty dôvod nevyhovieť vydanému európskemu zatykaču, v súlade s článkom 3 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV?
4. Aký je vzťah medzi povinným dôvodom odmietnutia odovzdania upraveným v článku 3 ods. 2 rámcového rozhodnutia v prípade, ak „vykonávajúci súdny orgán je informovaný o tom, že požadovaná osoba bola s konečnou platnosťou odsúdená niektorým členským štátom za rovnaké trestné činy“ a nepovinným dôvodom odmietnutia odovzdania upraveným v článku 4 ods. 3 rámcového rozhodnutia v prípade, ak „bol vynesený definitívny rozsudok proti vyžiadanej osobe v niektorom členskom štáte pre rovnaké činy, čo bráni ďalšiemu konaniu“?
5. Treba článok 1 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV vykladať v tom zmysle, že vykonávajúci štát je povinný prijať rozhodnutie o každom európskom zatykači, ktorý mu je postúpený, a to tiež vtedy, keď už rozhodol o predošlom európskom zatykači vydanom iným súdnym orgánom proti tej istej vyžiadanej osobe v rámci toho istého trestného stíhania a keď je nový európsky zatykač vydaný z dôvodu zmeny okolností v štáte vydávajúcom európsky zatykač (rozhodnutie o postúpení veci – začatie trestného stíhania, prísnejšie kritériá pre dôkazy o spáchaní trestného činu, nový príslušný súdny orgán/súd)?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Francúzsko) 19. mája 2017 – Fédération des fabricants de cigares a i./Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

(Vec C-288/17)

(2017/C 256/09)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Fédération des fabricants de cigares, Coprova, E-Labo France, Smakq développement, Société nationale d'exploitation industrielle des tabacs et allumettes (SEITA), British American Tobacco France

Žalovaní: Premier ministre, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

Vedľajší účastníci konania: Société J. Cortès France, Scandinavian Tobacco Group France, Villiger France

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa ustanovenia odsekov 1 a 3 článku 13 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/40/EÚ z 3. apríla 2014 ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že na jednotkových baleniach, vonkajších obaloch a tabakových výrobkoch sa zakazuje používať akékoľvek označenie tvoriace ochrannú známku, ktoré naznačuje určité vlastnosti, a to bez ohľadu na jej všeobecnú známosť?
2. V závislosti od toho, aký bude výklad článkov 1 a 3 článku 13 smernice, ktorý treba poskytnúť, dodržiavajú tieto ustanovenia v rozsahu, v akom sa uplatňujú na názvy a ochranné známky, právo vlastníť majetok, slobodu prejavu, slobodu podnikania a zásady proporcionality a právnej istoty?

3. V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku, za akých podmienok môže členský štát využiť možnosť, ktorú mu poskytuje ods. 2 článku 24 smernice a uložiť výrobcom a dovozcom povinnosť zabezpečiť neutrálnosť a štandardizáciu jednotkových balení a vonkajších obalov, a to bez toho, aby porušil právo vlastníť majetok, slobodu prejavu, slobodu podnikania a zásadu proporcionality?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/40/EÚ z 3. apríla 2014 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa výroby, prezentácie a predaja tabakových a súvisiacich výrobkov a o zrušení smernice 2001/37/ES (Ú. v. EÚ L 127, 2014, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) 22. mája 2017 – MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia, S.A./Autoridade Tributária e Aduaneira

(Vec C-295/17)

(2017/C 256/10)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia, S.A.

Žalovaný: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 2 ods. 1 písm. c), článok 64 ods. 1, článok 66 písm. a) a článok 73 smernice 2006/112/ES (¹) vykladať v tom zmysle, že poskytovateľ telekomunikačných služieb (televízia, internet, mobilná a pevná telefónna sieť) je povinný zaplatiť daň z pridanej hodnoty z vopred stanovenej sumy, ktorú vyúčtuje svojim klientom – v prípade, keď z dôvodu, za ktorý zodpovedá klient, dôjde k ukončeniu zmluvy so záväzne dohodnutou dobou platnosti (doba viazanosti) pred uplynutím tejto doby – a ktorá sa rovná výške základného mesačného poplatku, ktorý je klient povinný platiť podľa zmluvy, vynásobenej počtom mesiacov, ktoré zostávajú do skončenia doby viazanosti, za okolností, keď v čase vyfakturovania uvedenej sumy – bez ohľadu na jej skutočné uhradenie – poskytovateľ už prestal poskytovať služby, v prípade, ak:
- a) zmluvným účelom vyfakturovanej sumy je odradiť klienta od nedodržania doby viazanosti, ktorú sa zaviazal dodržať, a nahradiť škody, ktoré vznikajú poskytovateľovi z dôvodu nedodržania doby viazanosti, a to najmä ušlý zisk, ktorý by poskytovateľ dosiahol, ak by zmluva bola platná až do konca uvedeného obdobia, zníženie poplatkov, poskytnutie zaradení alebo iné ponuky, a to bezplatne alebo za nižšiu cenu, alebo výdavky na reklamu a získavanie klientov,
 - b) zo zmlúv s dobou viazanosti, ktoré boli uzatvorené, vyplýva pre osoby, ktoré sprostredkovali ich uzatvorenie, väčšia odmena než v prípade zmlúv bez doby viazanosti, ktoré uzatvorili, pokiaľ sa odmena v jednom aj druhom prípade (teda pri zmluvách s dobou viazanosti aj bez nej) počíta na základe sumy mesačných poplatkov stanovenej v uzatvorených zmluvách,
 - c) fakturovanú sumu možno podľa vnútroštátneho práva považovať za zmluvnú pokutu?
2. Mohla by byť odpoveď na prvú otázku iná, ak by niektorá alebo niektoré zo situácií uvedených v jednotlivých písmenách uvedenej otázky prípadne nenastali?

(¹) Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Värchoven kasacionen säd (Bulharsko)
22. mája 2017 – Wiemer & Trachte GmbH (v úpadku)/Žan Oved Tadžer**

(Vec C-296/17)

(2017/C 256/11)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Värchoven kasacionen säd

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa a navrhovateľka v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: Wiemer & Trachte GmbH (v úpadku)

Žalovaný a odporca v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: Žan Oved Tadžer

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 3 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že právomoc súdov členského štátu, na území ktorého začalo konkurzné konanie, je pre odporováciu žalobu podanú v tejto súvislosti voči žalovanému, ktorý má svoje sídlo alebo bydlisko v inom členskom štáte, výlučnou právomocou, alebo je likvidátor v prípade podľa článku 18 ods. 2 nariadenia oprávnený podať odporováciu žalobu na súde v tom členskom štáte, na území ktorého má žalovaný svoje sídlo alebo bydlisko, keď sa odporovacia žaloba likvidátora opiera o opatrenie týkajúce sa hnuteľných vecí, ktoré sa uskutočnilo v druhom členskom štáte?
2. Uplatní sa vyrovnanie záväzku stanovené v článku 24 ods. 2 v spojení s ods. 1 nariadenia č. 1346/2000 v prípade plnenia v prospech dlžníka v členskom štáte, ktoré sa uskutočnilo prostredníctvom konateľa podniku dlhujúcej spoločnosti, ktorá je usadená v tomto členskom štáte, keď v čase plnenia bol v inom členskom štáte podaný návrh na začatie konkurzného konania týkajúci sa majetku dlžníčky a bol vymenovaný predbežný správca, ale ešte nebolo vydané žiadne rozhodnutie o začatí konkurzného konania?
3. Uplatní sa článok 24 ods. 1 nariadenia č. 1346/2000 o splnení záväzku na zaplatenie peňažnej sumy dlžnícke, keď pôvodný prevod tejto sumy od dlžníčky na osobu plniacu záväzok sa podľa vnútroštátneho práva konkurzného súdu považuje za neúčinný a neúčinnosť vyplýva zo začatia konkurzného konania?
4. Použije sa domnienka absencie vedomosti podľa článku 24 ods. 2 nariadenia č. 1346/2000, keď orgány uvedené v článku 21 ods. 2 druhej vete tohto nariadenia neprijali opatrenia potrebné na to, aby sa zabezpečilo, že rozhodnutia konkurzného súdu, ktorými bol menovaný predbežný správca, a ktorými sa nariadilo, že opatrenia spoločnosti sú platné iba so súhlasom menovaného predbežného správcu, sa uverejnia v registri členského štátu, na území ktorého má dlžníčka podnik, keď členský štát, v ktorom sa nachádza sídlo podniku, stanovuje povinnosť uverejniť tieto rozhodnutia, hoci ich uznáva podľa článku 25 v spojení s článkom 16 nariadenia?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 160, 2000, s. 1; Mím. vyd. 19/001, s. 191.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Francúzsko) 23. mája 2017 – France Télévisions SA/Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

(Vec C-298/17)

(2017/C 256/12)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyna: France Télévisions SA

Žalovaný: Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

Prejudiciálne otázky

1. Má sa podnik, ktorý poskytuje sledovanie programov streamingovým spôsobom a formou živého vysielania cez internet, už len z tohto dôvodu považovať za podnik, ktorý poskytuje elektronickú komunikačnú sieť používanú na prenos rozhlasových alebo televíznych vysielaní pre verejnosť v zmysle článku 31 ods. 1 smernice 2002/22/ES zo 7. marca 2002 ⁽¹⁾?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, môže členský štát bez toho, aby porušil smernicu alebo iné právne predpisy Európskej únie, uložiť podnikom poskytujúcim elektronické komunikačné siete a súčasne aj podnikom, ktoré poskytujú sledovanie televíznych programov streamingovým spôsobom a formou živého vysielania cez internet, ale pritom takéto siete neposkytujú, povinnosť prenosu rozhlasových alebo televíznych služieb?
3. V prípade kladnej odpovede na druhú prejudiciálnu otázku, môžu sa členské štáty vzdať možnosti podriaďiť povinnosť prenosu, pokiaľ ide o poskytovateľov služieb, ktorí neposkytujú elektronické komunikačné služby, súboru podmienok stanovených v článku 31 smernice 2002/22/ES zo 7. marca 2002, hoci sa tieto podmienky stanovia v zmysle smernice pre poskytovateľov sietí?
4. Môže členský štát, ktorý stanovil povinnosť prenosu určitých rozhlasových alebo televíznych služieb v niektorých sieťach, uložiť poskytovateľom týchto služieb povinnosť získať súhlas s prenosom v týchto sieťach vrátane prenosu cez webovú lokalitu v prípade, že dotknutý poskytovateľ sám prenáša svoje vlastné programy cez internet, a to bez toho, aby pritom porušil príslušnú smernicu?
5. Musí sa podmienka, aby značný počet koncových užívateľov sietí podliehajúcich súhlasu s prenosom používal tieto siete ako hlavný prostriedok príjmu rádiového a televízneho vysielania podľa článku 31 ods. 1 smernice 2002/22/ES, pokiaľ ide o prenos cez internet, posudzovať z hľadiska všetkých užívateľov, ktorí sledujú televízne programy streamingovým spôsobom a formou živého vysielania cez internet, alebo len z hľadiska užívateľov webovej lokality, ktorí podliehajú povinnosti prenosu?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby) (Ú. v. ES L 108, s. 51; Mim. vyd. 13/029, s. 367).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Varhoven administrativen sad (Bulharsko)
29. mája 2017 – Geocycle Bulgaria EOOD/Direktor na Direkcija „Obžalvane i danáčno-osiguritelna
praktika“ Veliko Tarnovo pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite**

(Vec C-314/17)

(2017/C 256/13)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Varhoven administrativen sad

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: Geocycle Bulgaria EOOD

Odporca v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: Direktor na Direkcija „Obžalvane i danáčno-osiguritelna praktika“ Veliko Tarnovo pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

Prejudiciálna otázka

Ide o porušenie zásad daňovej neutrality a efektivity spoločného systému dane z pridanej hodnoty podľa ustanovení smernice Rady 2006/112/ES⁽¹⁾ z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, keď v takom prípade, o aký ide v konaní vo veci samej, sa to isté dodanie zdaní daňou z pridanej hodnoty dvakrát, prvý raz podľa všeobecných pravidiel tým, že dodávateľ vyúčtuje daň v predajnej faktúre, a druhý raz tak, že sa nadobúdateľovi vypočíta v oprávnom daňovom výmere podľa systému prenesenia daňovej povinnosti, pričom v praxi sa právo na odpočet dane na vstupe odoprie a vnútroštátne právo nestanovuje po ukončení daňovej kontroly žiadnu možnosť ako opraviť DPH vyúčtovanú vo faktúre dodávateľa?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Specializiran nakazatelen sąd (Bulharsko)
31. mája 2017 – trestné konanie proti Gavanozovovi

(Vec C-324/17)

(2017/C 256/14)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Specializiran nakazatelen sąd

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Ivan Gavanozov

Prejudiciálne otázky

1. Sú vnútroštátne právo a vnútroštátna judikatúra zlučiteľné s článkom 14 smernice 2014/41/EÚ o európskom vyšetrovacom príkaze v trestných veciach⁽¹⁾, keď podľa nich hmotnoprávne dôvody pre vydanie európskeho vyšetrovacieho príkazu, predmetom ktorého je vykonanie prehliadky v byte alebo v obchodných priestoroch, ako aj zaistenie určitých predmetov, resp. povolenie výsluchu svedka, nemožno napadnúť ani priamo opravným prostriedkom proti súdnemu rozhodnutiu, ani samostatnou žalobou o náhradu škody?
2. Priznáva článok 14 ods. 2 uvedenej smernice dotknutej strane priamo právo napadnúť súdne rozhodnutie o európskom vyšetrovacom príkaze, hoci vnútroštátne právo nestanovuje žiadnu takú procesnú možnosť?
3. Ide v prípade osoby, voči ktorej bola vznesená obžaloba, s ohľadom na článok 14 ods. 2 v spojení s článkom 6 ods. 1 písm. a) a s článkom 1 ods. 4 uvedenej smernice, o dotknutú stranu v zmysle článku 14 ods. 4 tejto smernice, keď opatrenie na získavanie dôkazov smeruje voči tretej osobe?
4. Ide v prípade osoby, ktorá obýva alebo používa priestory, v ktorých sa má uskutočniť prehliadka alebo zaistenie vecí, resp. v prípade osoby, ktorú treba vypočuť ako svedka, o dotknutú stranu v zmysle článku 14 ods. 4 uvedenej smernice v spojení s odsekom 2 tohto článku?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 130, 2014, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Riigikohus (Estónsko) 2. júna 2017 – Starman
Aktsiaselts/Tarbijakaitseamet

(Vec C-332/17)

(2017/C 256/15)

Jazyk konania: estónčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Riigikohus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Starman Aktiaselts

Žalovaný: Tarbijakaitseamet

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 21 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ ⁽¹⁾ z 25. októbra 2011 vykladať v tom zmysle, že poskytovateľ môže poskytnúť telefónne číslo, pre ktoré platí vyššia sadzba, ako je bežná, keď poskytovateľ zrozumiteľným a ľahko dostupným spôsobom ponúka spotrebiteľom na kontaktovanie v súvislosti s uzatvorenou zmluvou okrem telefónneho čísla s vyššou sadzbou aj číslo pevnej siete s bežnou sadzbou?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú prejudiciálnu otázku: Bráni článok 21 smernice 2011/83/EÚ tomu, aby spotrebiteľ, ktorý na základe svojho slobodného rozhodnutia používa telefónne číslo so zvýšenou sadzbou, na telefonické kontaktovanie v súvislosti s uzatvorenou zmluvou, hoci mu poskytovateľ zrozumiteľným a ľahko dostupným spôsobom poskytol telefónne číslo s bežnou sadzbou, bol za spojenie s poskytovateľom povinný zaplatiť zvýšenú sadzbu?
3. V prípade kladnej odpovede na prvú prejudiciálnu otázku: Zaväzuje obmedzenie v článku 21 smernice 2011/83 poskytovateľa k tomu, aby v súvislosti so skrátenou voľbou všade upozorňoval aj na číslo pevnej siete s bežnou sadzbou, ako aj na informácie o cenových rozdieloch?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES (Ú. v. EÚ L 304, 2011, s. 64).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Judicial da Comarca de Braga (Portugalsko) 1. júna 2017 – Caixa Económica Montepio Geral/Carlos Samuel Pimenta Marinho a i.

(Vec C-333/17)

(2017/C 256/16)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Judicial da Comarca de Braga

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Oprávnená v exekučnom konaní: Caixa Económica Montepio Geral

Povinní v exekučnom konaní: Carlos Samuel Pimenta Marinho, Maria de Lurdes Coelho Pimenta Marinho, Daniel Pimenta Marinho, Vera da Conceição Pimenta Marinho

Prejudiciálna otázka

Bráni právo Únie – v rozsahu, v akom priznáva občanom Únie základné právo na ochranu spotrebiteľa a základné právo na rovnaké zaobchádzanie s občanmi a podnikmi, ktoré sú zakotvené v článku 38 a v článku 21 [Charty základných práv Európskej únie] – vnútroštátnej právnej úprave [jediný článok zákonného dekrétu č. 32765 z 29. apríla 1943, ktorý stanovuje výnimku zo všeobecného režimu upraveného v článku 1143 Código Civil (občiansky zákonník)], pokiaľ táto právna úprava stanovuje, že s bankovým sektorom sa má zaobchádzať inak než s ostatnými občanmi a podnikmi v súvislosti s formou, akú má mať zmluva o úvere, pričom pre zmluvy o úvere uzavreté bankovými inštitúciami stanovuje menej formálnu formu?

Odvolaie podané 5. júna 2017: Estónska republika proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá rozšírená komora) z 24. marca 2017 vo veci T-117/15, Estónska republika/Európska komisia

(Vec C-334/17 P)

(2017/C 256/17)

Jazyk konania: estónčina

Účastníci konania

Odvolaieľka: Estónska republika (v zastúpení: N. Grünberg, splnomocnená zástupkyňa)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Lotyšská republika

Návrhy odvolaieľky

- zrušiť rozsudok Všeobecného súdu z 24. marca 2017 vo veci T-117/15, v rozsahu, v akom bola žaloba Estónskej republiky zo 4. marca 2015 zamietnutá ako neprípustná,
- vrátiť vec na Všeobecný súd na rozhodnutie o návrhoch podaných v žalobe Estónskej republiky zo 4. marca 2015,
- zaviazat Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Všeobecný súd porušil právo Únie, keď určil, že rozsudky Pimix ⁽¹⁾, Česká republika/Komisia ⁽²⁾ a Lotyšská republika/Komisia ⁽³⁾ nie je možné považovať v zmysle judikatúry za nové a podstatné okolnosti, v dôsledku čoho zamietol žalobu Estónskej republiky zo 4. marca 2015 o neplatnosť rozhodnutia Európskej komisie (Ares[2014]4324235), ktoré bolo uvedené v jej liste z 22. decembra 2014, ako neprípustnú.
2. Po druhé, Všeobecný súd nesprávne v bodoch 13 a 84 rozsudku z 24. marca 2017 uviedol ako dátum uverejnenia nariadenia č. 60/2004 ⁽⁴⁾ v estónskom jazyku v Úradnom vestníku Európskej únie 4. júl 2004 namiesto 4. júla 2005. Tým spočíva konštatovanie Všeobecného súdu v súvislosti s možnosťou hospodárskych subjektov uhradiť poplatky za nadbytočné množstvo cukru nestiahnuté z trhu iba podľa vnútroštátneho práva, na nesprávnych skutočnostiach.
3. Po tretie, Všeobecný súd porušil povinnosť odôvodnenia. Najmä sa nevenoval povinnosti nahlásenia nadbytočných zásob cukru k 1. máju 2004. Preto nie je pochopiteľné konštatovanie Všeobecného súdu, v zmysle ktorého skutočnosť, že nariadenie č. 60/2004 nebolo uverejnené v Úradnom vestníku v príslušnej lehote v estónčine, nebráni Estónskej republike v tom, aby sa na účely úhrady poplatkov zo strany hospodárskych subjektov za neodstránené nadbytočné zásoby cukru opierala o vnútroštátne právne predpisy.

⁽¹⁾ Rozsudok Pimix, C-146/11, EU:C:2012:450.

⁽²⁾ Rozsudok Česká republika/Komisia, T-248/07, EU:T:2012:170.

⁽³⁾ Rozsudok Lotyšská republika/Komisia, T-262/07; EU:T:2012:171.

⁽⁴⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 60/2004 zo 14. januára 2004, ktorým sa ustanovujú prechodné opatrenia v sektore cukru z dôvodu prístupenia Českej republiky, Estónska, Cypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Poľska, Slovinska a Slovenska (Ú. v. ES L 9, 2004, s. 8; Mím.vyd.03/042, s. 125).

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu z 27. júna 2017 – Deutsche Post/EUIPO – Media Logistik (PostModern)

(Vec T-13/15) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietskové konanie — Prihláška slovnnej ochrannej známky Európskej únie PostModern — Skoršia národná slovná ochranná známka POST a skoršia slovná ochranná známka Európskej únie Deutsche Post — Relatívny dôvod zamietnutia — Neexistencia pravdepodobnosti zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Dôkazy predložené prvýkrát Všeobecnému súdu“)

(2017/C 256/18)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Deutsche Post AG (Bonn, Nemecko) (v zastúpení: pôvodne K. Hamacher a C. Giersdorf, neskôr K. Hamacher a napokon K. Hamacher a G. Mülleians, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: S. Hanne, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Media Logistik GmbH (Drážďany, Nemecko) (v zastúpení: S. Risthaus, advokát)

Predmet veci

Žaloba proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu EUIPO z 3. novembra 2014 (vec R 2063/2013-1) týkajúcej sa námietkového konania medzi Deutsche Post a Media Logistik

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Spoločnosť Deutsche Post AG je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 107, 30.3.2015.

Rozsudok Všeobecného súdu z 20. júna 2017 – Industrie Aeronautiche Reggiane/EUIPO – Audi (NSU)

(Vec T-541/15) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka EÚ — Námietskové konanie — Prihláška slovnnej ochrannej známky Európskej únie NSU — Skoršia národná slovná ochranná známka NSU — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Skutočné užívanie skoršej ochrannej známky — Článok 42 ods. 2 a 3 nariadenia č. 207/2009“)

(2017/C 256/19)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Industrie Aeronautiche Reggiane Srl (Reggio Emilia, Taliansko) (v zastúpení: M. Gurrado, avocat)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: H. Kunz, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO: Audi AG (Ingolstadt, Nemecko)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 6. júla 2015 (vec R 2132/2014-2) týkajúcej sa námietkového konania medzi Audi a Industrie Aeronautiche Reggiane

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Industrie Aeronautiche Reggiane Srl je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 381, 16.11.2015.

Rozsudok Všeobecného súdu z 27. júna 2017 – Flamagas/EUIPO – MatMind (CLIPPER)

(Vec T-580/15) ⁽¹⁾

(Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Trojrozmerná ochranná známka Európskej únie — Tvar zapalovača s bočným krídelkom obsahujúci slovný prvok CLIPPER — Tvar potrebný na dosiahnutie technického výsledku — Neexistencia rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) a písm. e) bod ii) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Neexistencia opisu ochrannej známky v prihláške)

(2017/C 256/20)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Flamagas, SA (Barcelona, Španielsko) (v zastúpení: I. Valdelomar Serrano, G. Hinarejos Mulliez a D. Gabarre Armengol, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: D. Hanf, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: MatMind Srl (Rím, Taliansko) (v zastúpení: G. Cipriani a M. Cavattoni, advokáti)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu EUIPO z 30. júla 2015 (vec R 924/2013-1) týkajúcej sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi spoločnosťami MatMind a Flamagas

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Flamagas, SA, je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 38, 1.2.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 21. júna 2017 – Tillotts Pharma/EUIPO – Ferring (OCTASA)(Vec T-632/15) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietskové konanie — Prihláška slovnnej ochrannnej známky Európskej únie OCTASA — Skoršia nemecká slovná ochranná známka a skoršia slovná ochranná známka Beneluxu PENTASA — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009“)

(2017/C 256/21)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Tillotts Pharma AG (Rheinfelden, Švajčiarsko) (v zastúpení: M. Douglas, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: D. Gája, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Ferring BV (Hoofddorp, Holandsko) (v zastúpení: D. Slopek, advokát, a I. Fowler, solicitor)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO zo 7. septembra 2015 (vec R 2386/2014-4) týkajúcej sa námietkového konania medzi spoločnosťami Ferring a Tillotts Pharma

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Tillotts Pharma AG je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 27, 25.1.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 21. júna 2017 – City Train/EUIPO (CityTrain)(Vec T-699/15) ⁽¹⁾

(Ochranná známka Európskej únie — Prihláška obrazovej ochrannnej známky Európskej únie CityTrain — Lehota na podanie žaloby — Nepredvídateľná okolnosť — Absolútne dôvody zamietnutia — Opisný charakter — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) a c) a článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 207/2009)

(2017/C 256/22)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: City Train GmbH (Regensburg, Nemecko) (v zastúpení: C. Adori, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: H. Kunz, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 9. septembra 2015 (vec R 843/2015-4) týkajúcej sa prihlášky obrazového označenia CityTrain ako ochrannnej známky Európskej únie

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.

2. City Train GmbH je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 111, 29.3.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 21. júna 2017 – M/S. Indeutsch International/EUIPO – Crafts Americana Group (vyobrazenie motívu v tvare V medzi dvoma rovnobežnými čiarami)

(Vec T-20/16) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Obrazová ochranná známka Európskej únie zobrazujúca motív v tvare V medzi dvoma rovnobežnými čiarami — Rozlišovacia spôsobilosť — Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Preskúmanie ochrannej známky v podobe, v akej bola zapísaná“)

(2017/C 256/23)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: M/S. Indeutsch International (Noida India) (v zastúpení: pôvodne D. Stone, D. Meale, A. Dykes, solicitors, a S. Malynicz, QC, neskôr D. Stone a S. Malynicz a napokon D. Stone, S. Malynicz a M. Siddiqui, solicitor)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: D. Gája, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Crafts Americana Group, Inc. (Vancouver, Washington, Spojené štáty), (v zastúpení: J. Fish a V. Leitch, solicitors, a A. Bryson, barrister)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu EUIPO z 5. novembra 2015 (vec R 1814/2014-1) týkajúcej sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi spoločnosťami Crafts Americana Group a M/S. Indeutsch International

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 5. novembra 2015 (vec R 1814/2014-1) sa zrušuje.
2. EUIPO je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli M/S. Indeutsch International.
3. Crafts Americana Group, Inc., znáša svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 106, 21.3.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 27. júna 2017 – Clarke a i./EUIPO

(Vec T-89/16) ⁽¹⁾

(„Odvolanie — Verejná služba — Dočasní zamestnanci — Zmluva na dobu určitú obsahujúca ustanovenie o skončení zmluvy v prípade, že meno dočasného zamestnanca nebude zapísané do rezervného zoznamu nasledujúceho verejného výberového konania — Vykonanie ustanovenia o skončení zmluvy — Prekvalifikovanie zmluvy na dobu určitú na zmluvu na dobu neurčitú — Povinnosť náležitej starostlivosti — Legitímna dôvera“)

(2017/C 256/24)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľky: Nicole Clarke (Alicante, Španielsko), Sigrid Dickmanns (Gran Alacant, Španielsko) a Elisavet Papathanasiou (Alicante) (v zastúpení: H. Tettenborn, advokát)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Lukošūtė, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci B. Wägenbaur, advokát)

Predmet veci

Odvolaie podané proti rozsudku Súdu pre verejnú službu Európskej únie (tretia komora) z 15. decembra 2015, Clarke a i./ÚHVT (F-101/14 až F-103/14, EU:F:2015:151), ktorého predmetom je zrušenie tohto rozsudku

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamietá.
2. Nicole Clarke, Sigrid Dickmanns a Elisavet Papathanasiou znášajú vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť trovy konania, ktoré vynaložil Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) v konaní na tomto stupni.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 145, 25.4.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 27. júna 2017 – NC/Komisia

(Vec T-151/16) ⁽¹⁾

(„Dotácie — Vyšetrovanie OLAF-u — Konštatovanie porušenia zákonnosti — Rozhodnutie Komisie o uložení správnej sankcie — Vylúčenie z postupov verejného obstarávania a poskytovania grantov financovaných zo všeobecného rozpočtu Únie v dĺžke 18 mesiacov — Zápis do databázy systému včasného odhaľovania rizika a vylúčenia subjektov — Uplatnenie rôznych znení finančného nariadenia z hľadiska času — Podstatné formálne náležitosti — Retroaktívne uplatnenie miernejšieho represívneho predpisu“)

(2017/C 256/25)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: NC (v zastúpení: pôvodne J. Killick, G. Forwood, barristers, C. Van Haute a A. Bernard, avocats, neskôr J. Killick, G. Forwood, C. Van Haute a J. Jeram, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: pôvodne F. Dintilhac a M. Clausen, neskôr F. Dintilhac a R. Lyal, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie z 28. januára 2016 o uložení správnej sankcie vylúčenia žalobkyne z postupov verejného obstarávania a grantov financovaných zo všeobecného rozpočtu Európskej únie v dĺžke 18 mesiacov a v dôsledku toho jej zaregistrovaní v databáze systému včasného odhaľovania rizika a vylúčenia subjektov stanoveného v článku 108 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 z 25. októbra 2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, a zrušení nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Ú. v. EÚ L 298, 2012, s. 1)

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Komisie z 28. januára 2016 o uložení správnej sankcie vylúčenia NC z verejných obstarávaní a grantov financovaných zo všeobecného rozpočtu Európskej únie v dĺžke 18 mesiacov, a v dôsledku toho jej zaregistrovaní v databáze systému včasného odhaľovania rizika a vylúčenia subjektov stanoveného v článku 108 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 z 25. októbra 2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, a zrušení nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, sa zrušuje.

2. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 279, 1.8.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 21. júna 2017 – GP Joule PV/EUIPO – Green Power Technologies (GPTech)

(Vec T-235/16) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietské konanie — Prihláška obrazovej ochrannnej známky Európskej únie GPTech — Skoršie slovné ochranné známky Európskej únie GP JOULE — Nepredloženie dôkazov o oprávnení podať námietku námietkovému oddeleniu — Predloženie dôkazov prvý raz pred odvolacím senátom — Nezohľadnenie — Voľná úvaha odvolacieho senátu — Okolnosti brániace zohľadneniu nových alebo dodatočných dôkazov — Článok 76 ods. 2 nariadenia (ES) č. 207/2009 — Pravidlo 17 ods. 4, pravidlo 19 ods. 2, pravidlo 20 ods. 1 a pravidlo 50 ods. 1 nariadenia (ES) č. 2868/95“)

(2017/C 256/26)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: GP Joule PV GmbH & Co. KG (Reußenköge, Nemecko) (v zastúpení: F. Döring, avocát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: E. Zaera Cuadrado, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Green Power Technologies, SL (Bollullos de la Mitación, Španielsko)

Predmet veci

Žaloba proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 9. februára 2016 (vec R 848/2015-2) týkajúcej sa námietkového konania medzi spoločnosťami GP Joule PV a Green Power Technologies

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. GP Joule PV GmbH & Co. KG je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 279, 1.8.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 22. júna 2017 – Biogena Naturprodukte/EUIPO (ZUM wohl)

(Vec T-236/16) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Prihláška obrazovej ochrannnej známky Európskej únie ZUM wohl — Absolútny dôvod zamietnutia — Opisný charakter — Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Odkaz na vyjadrenie predložené odvolaciemu senátu zopakované v žalobe — Dôkazy priložené k žiadosti o nariadenie pojednávania“)

(2017/C 256/27)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Biogena Naturprodukte GmbH & Co KG (Salzburg, Rakúsko) (v zastúpení: I. Schiffer a G. Hermann, avocats)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: S. Hanne, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu EUIPO z 23. februára 2016 (vec R 1982/2015-1) týkajúcej sa prihlášky obrazového označenia ZUM wohl ako ochrannej známky Európskej únie

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Biogena Naturprodukte GmbH & Co. KG je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 243, 4.7.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 21. júna 2017 – Kneidinger/EUIPO – Topseat International (záchodová doska)

(Vec T-286/16) ⁽¹⁾

(„Dizajn Spoločenstva — Konanie o výmaze — Zapísaný dizajn Spoločenstva predstavujúci záchodovú dosku — Skorší dizajn Spoločenstva — Dôvod výmazu — Osobitý charakter — Článok 6 nariadenia (ES) č. 6/2002“)

(2017/C 256/28)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Ernst Kneidinger (Wilhering, Rakúsko) (v zastúpení: M. Grötschl, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: S. Hanne, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Topseat International (Plano, Texas, Spojené štáty) (v zastúpení: C. Eckhardt, A. von Mühlendahl, a P. Böhrner, advokáti)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu tretieho odvolacieho senátu EUIPO z 5. apríla 2016 (vec R 1030/2015-3) týkajúcej sa konania o výmaze medzi Topseat International a E. Kneidingerom

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Ernst Kneidinger je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 260, 18.7.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 27. júna 2017 – Aldi Einkauf/EUIPO – Fratelli Polli (ANTICO CASALE)(Vec T-327/16) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Konanie o vyhlásenie neplatnosti — Slovná ochranná známka Európskej únie ANTICO CASALE — Absolútne dôvody zamietnutia — Článok 52 ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Článok 7 ods. 1 písm. b), c) a g) a článok 52 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009“)

(2017/C 256/29)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Nemecko) (v zastúpení: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen a N. Bertram, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: M. Rajh, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Fratelli Polli, SpA (Miláno, Taliansko) (v zastúpení: C. Bacchini, M. Mazzitelli a E. Rondinelli, advokáti)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 13. apríla 2016 (vec R 1337/2015-2) týkajúcej sa námietkového konania medzi Aldi Einkauf a Fratelli Polli

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 287, 8.8.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 27. júna 2017 – Jiménez Gasalla/EUIPO (B2B SOLUTIONS)(Vec T-685/16) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Prihláška slovnnej ochrannej známky Európskej únie B2B SOLUTIONS — Absolútne dôvody zamietnutia — Opisný charakter — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Rozlišovacia spôsobilosť nadobudnutá používaním — Článok 7 ods. 3 nariadenia (ES) č. 207/2009“)

(2017/C 256/30)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobca: Carlos Javier Jiménez Gasalla (Madrid, Španielsko) (v zastúpení: E. Estella Garbayo, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: J. Crespo Carrillo, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Žaloba proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 22. júla 2016 (vec R 244/2016-4) týkajúcej sa prihlášky slovného označenia B2B SOLUTIONS ako ochrannej známky Európskej únie

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Pán Carlos Javier Jiménez Gasalla je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 410, 7.11.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 21. júna 2017 – Rare Hospitality International/EUIPO (LONGHORN STEAKHOUSE)

(Vec T-856/16) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie — Prihláška slovnnej ochrannej známky Európskej únie LONGHORN STEAKHOUSE — Absolútny dôvod zamietnutia — Opisný charakter — Článok 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Rovnosť zaobchádzania a zásada riadnej správy vecí verejných“)

(2017/C 256/31)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Rare Hospitality International, Inc. (Orlando, Florida, Spojené štáty) (v zastúpení: I. Lázaro Betancor, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: S. Bonne, splnomocnená zástupkyňa)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO z 12. septembra 2016 (vec R 2149/2015-5), týkajúcej sa prihlášky slovného označenia LONGHORN STEAKHOUSE ako ochrannej známky Európskej únie

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Rare Hospitality International, Inc. je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 22, 23.1.2017.

Uznesenie Všeobecného súdu z 31. mája 2017 – MS/Komisia

(Vec T-17/16) (¹)

(„Žaloba o náhradu škody — Rozhodnutie Komisie o ukončení listu o porozumení a začlenení do siete Team Europe“ — Zmluvná zodpovednosť — Absencia arbitrážnej doložky — Zjavná neprípustnosť“)

(2017/C 256/32)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: MS (v zastúpení: pôvodne L. Levi a M. Vandenbussche, neskôr L. Levi avocats)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: I. Martínez del Peral, C. Ehrbar a A.-C. Simon, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žiadosť založená na článku 268 ZFEÚ smerujúca k tomu, aby bola Komisii uložená povinnosť nahradiť škodu vrátane úrokov, ktorá vznikla v dôsledku jej rozhodnutia z 10. apríla 2013 o ukončení spolupráce so žalobcom v sieti organizátorov konferencií Team Europe

Výrok

1. Žaloba sa zamieta.
2. Pán MS je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 326, 5.9.2016.

Uznesenie Všeobecného súdu z 1. júna 2017 – Camerin/Parlament

(Vec T-647/16) ⁽¹⁾

(„Verejná služba — Úradníci — Dočasné preloženie v záujme služby — Vek odchodu do dôchodku — Žiadosť o predĺženie dočasného preloženia — Zamietnutie žiadosti — Akt, ktorý nie je možné napadnúť žalobou — Prípravný akt — Neprípustnosť“)

(2017/C 256/33)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Laure Camerin (Etterbeek, Belgicko) (v zastúpení: M. Casado García-Hirschfeld, avocat)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: S. Alves a M. Ecker, splnomocnené zástupkyne)

Predmet veci

Návrh, založený na článku 270 ZFEÚ, na zrušenie rozhodnutia generálneho tajomníka Skupiny progresívnej aliancie socialistov a demokratov v Parlamente z 1. decembra 2015, ktorým bola zamietnutá žiadosť o predĺženie dočasného preloženia žalobkyne po 31. decembri 2015, a rozhodnutia predsedu tejto skupiny z 15. júna 2016, ktorým bola zamietnutá jej sťažnosť

Výrok

1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.
2. Pani Laure Camerin je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 410, 7.11.2016.

Uznesenie Všeobecného súdu z 8. júna 2017 – Elevolution – Engenharia/Komisía

(Vec T-691/16) ⁽¹⁾

(„FED — Program rozvojovej podpory v Mauritánii — Podniková zmluva uzatvorená s Mauritániou v rámci realizácie tohto programu — Späťvzatie napadnutých oznámení o dlhu — Zastavenie konania“)

(2017/C 256/34)

Jazyk konania: portugálčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Elevolution – Engenharia SA (Amadora, Portugalsko) (v zastúpení: A. Pinto Cardoso a L. Fuzeta da Ponte, avocats)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: A. Aresu et M. França, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba, založená na článku 263 ZFEÚ, o neplatnosť „rozhodnutí“, ktoré obsahujú list a tri oznámenia Komisie o dlhu z 26. júla 2016, týkajúce sa vrátenia rôznych súm v súvislosti so zmluvou o dielo medzi žalobkyňou a Mauritánskou islamskou republikou

Výrok

1. Konanie sa zastavuje.
2. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania, a je povinná nahradiť trovy konania spoločnosti Elevolution – Engenharia, SA.

(¹) Ú. v. EÚ C 441, 28.11.2016.

Žaloba podaná 15. mája 2017 – Danpower Baltic/Komisia

(Vec T-295/17)

(2017/C 256/35)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Danpower Baltic UAB (Kaunas, Litva) (v zastúpení: D. Fouquet, J. Nysten a J. Voß, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrh

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie o štátnej pomoci z 19. septembra 2016 vo veci SA.41539 (2016/N) – Litva, Investičná pomoc pre vysoko účinnú kogeneračnú elektrárňu vo Vilniuse, UAB Vilniaus kogeneracinė jėgainė Viniaus Kogeneracinees Jėgainė – C(2016) 5943 final,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza sedem žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že Komisia sa vo svojom rozhodnutí dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, pretože je založené na nedostatočných, neúplných, nerelevantných a rozporuplných dôkazoch
 - Rozhodnutie Komisie sa zakladá na nedostatočných, neúplných, nerelevantných a rozporuplných dôkazoch. To sa týka najmä dostupnosti súkromných investícií do zariadení pre kombinovanú výrobu tepla a elektrickej energie (ďalej len „CHP“) a ďalších zariadení na výrobu tepla, vplyvu CHP na životné prostredie, existujúcich kapacít na spaľovanie odpadov v Litve, *status quo* na trhu s teplom vo Vilniuse a skutočnosti, že Lietuvos Energija neuskutočnila verejné obstarávanie s cieľom vybrať súkromného partnera. Žalovaná túto informáciu nevzala do úvahy.
2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že Komisia vo svojom rozhodnutí porušila článok 107 ZFEÚ, pretože nedodrжала individuálnu oznamovaciu povinnosť a povinnosť hodnotenia, ktoré sú nevyhnutné v prípade pomoci veľkého rozsahu, a ak sa predpokladá prínos pre cieľ vo všeobecnom záujme
 - Rozhodnutie Komisie porušuje článok 107 ZFEÚ, pretože nedodrжала individuálnu oznamovaciu povinnosť a povinnosť hodnotenia, ktoré sú nevyhnutné v prípade pomoci veľkého rozsahu, a ak sa predpokladá prínos pre cieľ vo všeobecnom záujme. Komisia v rozhodnutí nevykonala riadne posúdenie podľa bodu 33 usmernení pre štátnu pomoc v oblasti životného prostredia a energetiky na obdobie 2014 – 2020, pokiaľ štátna pomoc slúži na ochranu životného prostredia. Žalovaná použila nesprávnu hodnotiacu normu a nezohľadnila, že potenciálne znížovanie emisií CO₂ je značne nižšie, než sa uvádza v rozhodnutí.

3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na tom, že Komisia vo svojom rozhodnutí porušila článok 107 ZFEÚ, pretože vedie k obchádzaniu hierarchie nakladania s odpadmi v Litve
- Rozhodnutie Komisie porušuje článok 107 ZFEÚ, pretože vedie k obchádzaniu hierarchie nakladania s odpadmi v Litve. Štátna pomoc bude ďalej zvyšovať nadmernú kapacitu zariadenia na spaľovanie odpadov v Litve a obmedzí motiváciu zvyšovať recykláciu a opätovné využívanie. To bude prekážkou toho, aby Litva dosiahla cieľ recyklácie vo výške 50 % podľa smernice 2008/98/ES. Samotná Európska komisia naliehala na litovskú vládu, aby nepodporovala stavbu zariadení na spaľovanie odpadov.
4. Štvrtý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že Komisia vo svojom rozhodnutí porušuje článok 107 ZFEÚ, pretože v ňom prijala záver, že je potrebný zásah štátu vo forme štátnej pomoci
- Žalovaná nezohľadnila dôkazy, podľa ktorých nahradenie plynu biomasou bez potreby štátneho zásahu by prinieslo podobné zlepšenie ochrany životného prostredia na trhu s teplom v oblasti Vilniusu, ani sa nimi nezaoberala. Na trhu s teplom vo Vilniuse nedošlo k žiadnemu zlyhaniu. Trh s teplom je konkurenčným trhom s konkurenčnými cenami, ktoré vhodným spôsobom stimulujú investície do CO₂ neutrálnej biomasy a kapacít na spaľovanie odpadov.
5. Piaty žalobný dôvod sa zakladá na tom, že Komisia vo svojom rozhodnutí porušuje článok 107 ZFEÚ, pretože v ňom prijala záver, že štátna pomoc je primeraná
- Komisia v rozhodnutí náležite neposúdila proporionalitu, pretože akceptovala informácie poskytnuté litovskou vládou, bez toho, aby ich preverila a využila nesprávny scenár, v ktorom sa porovnávali dva úplne odlišné investičné projekty (CHP a teplárne namiesto porovnania dvoch projektov CHP).
6. Šiesty žalobný dôvod sa zakladá na tom, že Komisia vo svojom rozhodnutí porušuje článok 107 ZFEÚ, pretože prijala záver, že štátna pomoc by mala stimulačný účinok
- Žalovaná vychádzala z tvrdenia litovskej vlády, že príjemca pomoci by za iných okolností nepostavil zariadenie CHP vo Vilniuse, čo je ale nesprávny záver, pretože práve takéto činnosti sú súčasťou riadnej podnikateľskej činnosti príjemcu, a teda ho nebolo treba ďalej stimulovať.
7. Siedmy žalobný dôvod sa zakladá na tom, že Komisia vo svojom rozhodnutí porušuje článok 107 ZFEÚ, pretože v ňom nesprávne posúdila vplyv na hospodársku súťaž na trhu s teplom vo Vilniuse
- Žalovaná mala k dispozícii informácie týkajúce sa hospodárskej súťaže na trhu s teplom vo Vilniuse, ale dopustila sa zjavného pochybenia, keď dospela k záveru, že by nebol nijak ovplyvnený. Konkrétne nebola dostatočne zohľadnená hrozba vytlačenia ostatných subjektov z trhu, teda aj žalobkyne, a závery žalovanej sú preto nesprávne. V dôsledku štátnej pomoci dôjde k vytlačeniu nezávislých producentov tepla, ktorí prevádzkujú tepelné elektrárne na báze CO₂ neutrálnej biomasy. Štátna pomoc ďalej umožní, aby sa Vilnius KJ okamžite stala dominantným subjektom na trhu s trhovým podielom okolo 51 %.

Žaloba podaná 11. mája 2017 – Iordachescu a i./Parlament a i.

(Vec T-298/17)

(2017/C 256/36)

Jazyk konania: rumunčina

Účastníci konania

Žalobcovia: Adrian Iordachescu (Bukurešť, Rumunsko), Florina Iordachescu (Bukurešť), Mihaela Iordachescu (Bukurešť), Cristinel Iordachescu (Bukurešť) (v zastúpení: A. Cuculis, advokát)

Žalovaní: Európsky parlament, Rada Európskej únie, Európska komisia

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- čiastočne zrušil smernicu 2014/40/EÚ, článok 10 a prílohu II „Obrázková knižnica“ pokiaľ ide najmä o obrázok v časti UPOZORNENIE 5 „obrázok v skupine 1“,
- subsidiárne čiastočne zmeniť smernicu 2014/40, článok 10 a prílohu II schválenú Komisiou, pokiaľ ide o neuvedenie akéhokoľvek odkazu na zdroj informácií alebo na právnu doložku na baleniach cigariet, ktoré by sa týkali fotografií vyobrazených na baleniach cigariet, a umiestniť na všetkých baleniach cigariet predávaných v Európskej únii upozornenie, ktoré by sa týkalo obrázkov nachádzajúcich sa na baleniach cigariet, a osobitný odkaz na miesto, kde by sa dali prečítať informácie týkajúce sa obrázkov nachádzajúcich sa na týchto baleniach s cieľom predísť akémukoľvek podozreniu,
- zmeniť spôsob udeľovania súhlasu osôb, ktoré sa nachádzajú na obrázkoch umiestnených na týchto baleniach cigariet tak, že osoby, ktoré sa nachádzajú na baleniach cigariet udelia svoj súhlas s uverejnením svojho naozajstného mena a osobných lekárskeho údajov, aby sa predišlo zámene alebo aby nemohlo prísť k zámene s osobami nachádzajúcimi sa na týchto baleniach cigariet, zatiaľ čo osobné údaje a osobné lekárske údaje budú tvoriť neoddeliteľnú súčasť odkazu, ktorý bude odoslaný osobám, ktoré budú mať záujem poznať identitu alebo zdravotnú históriu osôb nachádzajúcich sa na baleniach cigariet,
- zaviazat obe inštitúcie, spolu s Európskou komisiou, predložiť overenú kópiu súhlasu osoby nachádzajúcej sa na sérii obrázkov, číslo 5, skupina 1, bez zahľadania osobných informácií a fotografií priložených k udelenému súhlasu s cieľom uskutočniť právnu analýzu týkajúcu sa fotografií,
- zaviazat žalovaných zaplatiť sumu vo výške 1 000 000 eur ako náhradu nemajetkovej ujmy za utrpenie, ktoré nastalo na základe objavenia sa týchto obrázkov relatívne krátko po smrti otca žalobcov a utrpenie, ktoré vzniklo z dôvodu zatajenia informácií, ktoré mohli objasniť situáciu osoby nachádzajúcej sa na baleniach cigariet, čo mohlo umožniť skrátenie dĺžky utrpenia rodiny.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú žalobný dôvod založený na účinkoch smernice 2014/40/EÚ na ich každodenný život vzhľadom na žiaľ, ktorý cítili z dôvodu podoby medzi osobou nachádzajúcou sa na baleniach cigariet a ich zomrelým otcom.

Žaloba podaná 25. mája 2017 – European Dynamics Luxembourg a Evropaiki Dynamiki/EIF

(Vec T-320/17)

(2017/C 256/37)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: European Dynamics Luxembourg SA (Luxemburg, Luxembursko), Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atény, Grécko) (v zastúpení: M. Sfýri a C.-N. Dede, advokátky)

Žalovaný: Európsky investičný fond (EIF)

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie žalovaného o zadaní zákazky, oznámené žalobkyniam 16. marca 2017, týkajúce sa ponuky podanej žalobkyňami v rámci verejného obstarávania (referenčné číslo 2016-MIBO_IPA_PPI-002), ktorým boli informované, že ich ponuka nebola vyhodnotená ako ekonomicky najvýhodnejšia ponuka,
- uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyniam exemplárnu náhradu škody vo výške 100 000 eur (stotisíc eur) a
- uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobkyniam trovy právneho zastúpenia a iné trovy a výdavky vynaložené v súvislosti s touto žalobou, a to aj v prípade zamietnutia tejto žaloby.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu žaloby žalobkyne predkladajú jediný žalobný dôvod založený na tvrdení, že žalovaný porušil právo EÚ v oblasti verejného obstarávania, zásady transparentnosti a ustanovenia smernice o verejnom obstarávaní spolu s Praktickou príručkou EIF tým, že žalobkyniam neoznámil bodové hodnotenie priznané v rámci každého oceňovaného kritéria víťaznej ponuky a podrobnú analýzu silných a slabých stránok ich ponuky v porovnaní so silnými a slabými stránkami víťaznej ponuky. Žalobkyne tvrdia, že žalovaný konal v rozpore so zásadou riadnej správy vecí verejných, pretože nepriaznivo ovplyvnil právo žalobkýň na účinný opravný prostriedok proti napadnutému rozhodnutiu.

Žaloba podaná 30. mája 2017 – Air France-KLM/Komisia

(Vec T-337/17)

(2017/C 256/38)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Air France-KLM (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: A. Wachsmann a S. Thibault-Liger, avocats)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil na základe článku 263 ZFEÚ v plnom rozsahu rozhodnutie Európskej komisie C(2017) 1742 final zo 17. marca 2017 týkajúce sa konania podľa článku 101 ZFEÚ, článku 53 Dohody EHP a článku 8 dohody medzi Švajčiarskou konfederáciou a Európskym spoločenstvom o leteckej doprave (vec COMP/39.258 – Nákladná letecká doprava) v rozsahu, v akom sa týka spoločnosti Air France-KLM, vrátane dôvodov, na ktorých sa zakladá jeho výrok, a to na základe jej prvého žalobného dôvodu,
- subsidiárne, ak Všeobecný súd nezruší v plnom rozsahu rozhodnutie C(2017) 1742 final na základe prvého žalobného dôvodu:
 - zrušil článok 1 prvý pododsek bod 1, písm. b), bod 2, písm. b), bod 3, písm. b) a bod 4, písm. b) rozhodnutia C(2017) 1742 final v rozsahu, v akom sa konštatovanie jediného a pokračujúceho porušenia pripísaného spoločnosti Air France-KLM zakladá na dôkazoch predložených spoločnosťou Lufthansa v rámci jej žiadosti o oslobodenie od pokuty na základe oznámenia Komisie z roku 2002 o spolupráci a oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov, vrátane zrušenia dôvodov, na ktorých sa zakladá, ďalej článok 3 písm. b) a d) rozhodnutia v rozsahu, v akom sú spoločnosti Air France-KLM uložené dve pokuty v celkovej výške 307 360 000 eur, a článok 4 rozhodnutia, a v dôsledku toho znížil sumu týchto pokút na základe článku 261 ZFEÚ v súlade s jej druhým žalobným dôvodom,

- zrušil článok 1 prvý pododsek bod 1, písm. b), bod 2, písm. b), bod 3, písm. b) a bod 4, písm. b) rozhodnutia C(2017) 1742 final v rozsahu, v akom sú týmto rozhodnutím z jediného a pokračujúceho porušenia pripísaného spoločnosti Air France-KLM vylúčené letecké spoločnosti označené v odôvodnení rozhodnutia ako spoločnosti zapojené do činností súvisiacich s týmto porušením, vrátane zrušenia dôvodov, na ktorých je založený, ďalej článok 3 písm. b) a d) rozhodnutia v rozsahu, v akom sú spoločnosti Air France-KLM uložené dve pokuty v celkovej výške 307 360 000 eur, a článok 4 rozhodnutia, a v dôsledku toho znížil sumu týchto pokút na základe článku 261 ZFEÚ v súlade s jej tretím žalobným dôvodom,
- zrušil článok 1 prvý pododsek bod 2, písm. b) a bod 3, písm. b) rozhodnutia C(2017) 1742 final v rozsahu, v akom sa v ňom konštatuje, že jediné a pokračujúce porušenie pripísané spoločnosti Air France-KLM zahŕňa služby nákladnej dopravy smerujúcej do EHP (trafic *inbound* EEE), vrátane zrušenia dôvodov, na ktorých je založený, ďalej článok 3 písm. b) a d) rozhodnutia v rozsahu, v akom sú spoločnosti Air France-KLM uložené dve pokuty v celkovej výške 307 360 000 eur, a článok 4 rozhodnutia, a v dôsledku toho znížil sumu týchto pokút na základe článku 261 ZFEÚ v súlade s jej štvrtým žalobným dôvodom,
- subsidiárnejšie, ak Všeobecný súd nezruší rozhodnutie C(2017) 1742 final na základe druhého, tretieho alebo štvrtého žalobného dôvodu:
 - zrušil článok 1 prvý pododsek bod 1, písm. b), bod 2, písm. b), bod 3, písm. b) a bod 4, písm. b) rozhodnutia C(2017) 1742 final v rozsahu, v akom sa v ňom konštatuje, že odmietnutie platiť provízie špeditérskym spoločnostiam je samostatným prvkom jediného a pokračujúceho porušenia pripísaného spoločnosti Air France-KLM, vrátane zrušenia dôvodov, na ktorých je založený, ďalej článok 3 písm. b) a d) rozhodnutia v rozsahu, v akom sú spoločnosti Air France-KLM uložené dve pokuty vo výške 307 360 000 eur, a článok 4 rozhodnutia, a v dôsledku toho znížil sumu týchto pokút na základe článku 261 ZFEÚ v súlade s jej piatym žalobným dôvodom,
- ešte subsidiárnejšie, ak Všeobecný súd nezruší rozhodnutie C(2017) 1742 final na základe piateho žalobného dôvodu:
 - zrušil čl. 3 písm. b) a d) rozhodnutí C(2017) 1742 final v rozsahu, v akom sú spoločnosti Air France-KLM uložené dve pokuty vo výške 307 360 000 eur, lebo výpočet týchto pokút zahŕňa tarify a 50 % príjmov smerujúcich do EHP (revenus *inbound* EEE) spoločností Sociétés Air France a KLM (podľa jej šiesteho žalobného dôvodu), nadhodnocuje závažnosť porušenia pripísaného spoločnosti Air France-KLM (podľa jej siedmeho žalobného dôvodu), uvádza nesprávnu dĺžku trvania porušenia vo vzťahu k Sociétés Air France (podľa jej ôsmeho žalobného dôvodu) a uplatňuje nedostatočné zníženie pokuty z dôvodu regulačných režimov (podľa jej deviateho žalobného dôvodu), vrátane dôvodov, na ktorých sa zakladá, a znížil tieto pokuty na základe článku 261 ZFEÚ na primeranú sumu,
- v každom prípade zaviazal Európsku komisiu na náhradu všetkých trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza deväť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že spoločnosti Air France-KLM bola nesprávne pripísaná zodpovednosť za konanie spoločností Air France a KLM. Tento žalobný dôvod sa člení na dve časti:
 - prvá časť je založená na tom, že spoločnosti Air France-KLM bola nesprávne pripísaná zodpovednosť za konanie spoločnosti Air France od 15. septembra 2004 a za konanie spoločnosti KLM od 5. mája 2004,
 - druhá časť je založená na tom, že spoločnosti Air France-KLM bola nesprávne pripísaná zodpovednosť za konanie spoločnosti Air France od 7. decembra 1999 do 15. septembra 2004.
2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení oznámenia o zhovievavosti z roku 2002 a zásad legitímnej dôvery, rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie vo vzťahoch medzi spoločnosťami Air France-KLM a Lufthansa, čo má vplyv na prípustnosť podkladov predložených v rámci žiadosti spoločnosti Lufthansa o oslobodenie od pokuty.
3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení povinnosti uviesť odôvodnenie a zásady rovnosti zaobchádzania, zákazu diskriminácie a ochrany pred svojvoľným zásahom zo strany Komisie, pretože z výroku rozhodnutia boli vylúčené letecké spoločnosti, ktoré sa daných činností zúčastnili. Tento žalobný dôvod sa člení na dve časti:
 - prvá časť vychádza z tvrdenia, že vylúčenie spoločností, ktoré sa zúčastnili porušenia, z výroku rozhodnutia je postihnuté nedostatkom odôvodnenia,

- druhá časť vychádza z tvrdenia, že vylúčenie spoločností, ktoré sa zúčastnili porušenia, z výroku rozhodnutia porušuje zásady rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie a zásadu ochrany pred svojvoľným zásahom zo strany Komisie.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na zahrnutí služieb smerujúcich do EHP (trafic *inbound* EEE) do jediného a pokračujúceho porušenia, čo porušuje pravidlá vymedzujúce územnú príslušnosť Komisie. Tento žalobný dôvod sa člení na dve časti:
- prvá časť vychádza z toho, že činnosti súvisiace so službami smerujúcimi do EHP (trafic *inbound* EEE) sa neuskutočnili v rámci EHP,
 - druhá časť: Komisia nepreukázala existenciu významných účinkov v rámci EHP spojených s činnosťami súvisiacimi so službami smerujúcimi do EHP (trafic *inbound* EEE).
5. Piaty žalobný dôvod založený na rozpore v odôvodnení a na zjavne nesprávnom posúdení, v dôsledku čoho je nesprávne konštatovanie, že odmietnutie platiť provízie špeditérskym spoločnostiam je samostatným prvkom jediného a pokračujúceho porušenia. Tento žalobný dôvod sa člení na dve časti:
- prvá časť vychádza zo skutočnosti, že toto konštatovanie je poznamenané vadou spočívajúcou v rozpore v odôvodnení,
 - druhá časť vychádza zo skutočnosti, že toto konštatovanie je poznamenané vadou spočívajúcou v zjavne nesprávnom posúdení.
6. Šiesty žalobný dôvod založený na nesprávnom hodnotení tržieb zohľadnených na účely výpočtu výšky pokuty uloženej spoločnosti Air France-KLM, ktorý sa člení na dve časti:
- prvá časť vychádza z toho, že zahrnutie taríf do hodnoty tržieb je založené na rozpore v odôvodnení, na nesprávnom právnom posúdení a na zjavne nesprávnom posúdení,
 - druhá časť vychádza z toho, že zahrnutie 50 % príjmov smerujúcich do EHP (revenus *inbound* EEE) do hodnoty tržieb porušuje usmernenia k metóde stanovovania pokút z roku 2006 a zásadu *non bis in idem*.
7. Siedmy žalobný dôvod založený na nesprávnom posúdení závažnosti porušenia, ktorý sa člení na dve časti:
- prvá časť vychádza z tvrdenia, že nadhodnotenie závažnosti je založené na zjavne nesprávnom posúdení v niekoľkých smeroch a na porušení zásad primeranosti trestov a rovnosti zaobchádzania,
 - druhá časť vychádza z tvrdenia, že nadhodnotenie závažnosti činností vyplýva zo zahrnutia kontaktov týkajúcich sa činností uskutočňovaných mimo EHP do rozsahu porušenia v rozpore s pravidlami územnej príslušnosti Komisie.
8. Ôsmy žalobný dôvod založený na nesprávnom výpočte dĺžky trvania porušenia vo vzťahu k spoločnosti Air France, zohľadnenej na účely výpočtu pokuty uloženej spoločnosti Air France-KLM.
9. Deviaty žalobný dôvod založený na nedostatku odôvodnenia a nedostatočnosti 15 % zníženia pokuty poskytnutého Komisiou z dôvodu regulačných režimov.

Žaloba podaná 13. júna 2017 – Qualcomm a Qualcomm Europe/Komisia

(Vec T-371/17)

(2017/C 256/39)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Qualcomm, Inc. (San Diego, Kalifornia, Spojené štáty), Qualcomm Europe, Inc. (San Diego) (v zastúpení: M. Pinto de Lemos Fermiano Rato a M. Davilla, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie C(2017) 2258 final z 31. marca 2017 o konaní podľa článku 18 ods. 3 a článku 24 ods. 1 písm. d) nariadenia Rady č. 1/2003 vo veci AT.39711 – Qualcomm (predátorské správanie) a

— uložil Európskej komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že napadnuté rozhodnutie porušuje zásadu nevyhnutnosti

- Žalobkyne predovšetkým uvádzajú, že napadnuté rozhodnutie prekračuje vymedzený rámec vyšetrovania vedeného Komisiou, tak ako bol definovaný v oznámení o výhradách („OV“), na pojednávaní, na sumarizujúcom stretnutí a v predchádzajúcich žiadostiach o informácie („ŽI“), a to tak pokiaľ ide o trvanie údajného porušenia, ako aj pokiaľ ide o prípadné teórie o ujme, ktoré Komisia skúma.
- Žalobkyne ďalej uvádzajú, že ďalekosiahle otázky v napadnutom rozhodnutí nemožno charakterizovať ako doplňujúce otázky, ktorých cieľom by bolo len objasnenie tvrdení žalobkyní v reakcii na OV a počas pojednávania, ale ako úplne nové a neopodstatnené žiadosti.
- Okrem toho podľa žalobkyní má napadnuté rozhodnutie za cieľ doplniť niektoré aspekty odpovedí žalobkyní na ŽI, ktoré boli vypracované v niektorých prípadoch pred viac ako piatimi rokmi a týkajú sa skutočností pred desiatimi alebo viac ako desiatimi rokmi. Žalobkyne tvrdia, že ak by boli požadované dodatočné informácie pre pokračovanie vyšetrovania vedeného Komisiou skutočne nevyhnutné, legitímne by očakávali, že Komisia by sa prinajmenšom snažila o ich získanie a o objasnenie pred prijatím OZ v decembri 2015, a nie začiatkom roku 2017.
- Navyše podľa žalobkyní od nich napadnuté rozhodnutie vyžaduje, aby za Komisiu vykonali výrazný objem práce, vrátane spracovania dát, ktoré majú byť poskytnuté v osobitnom formáte.
- Napokon žalobkyne uvádzajú, že Komisia ich nemôže pod hrozbou pokút zaťažiť spôsobom, ktorý im má na prvý pohľad len umožniť odôvodniť tvrdenia formulované v reakcii na OV.

2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že napadnuté rozhodnutie porušuje zásadu proporcionality

- Žalobkyne tvrdia, že informácie, ktoré má napadnuté rozhodnutie za cieľ získať, sú neopodstatnené a ďalekosiahle, pričom ich získanie a kompilácia predstavujú mimoriadnu záťaž. Podľa žalobkyní od nich napadnuté rozhodnutie vyžaduje, aby zhromaždili obrovské množstvo informácií, ktoré bežne systematicky nezbierajú a neodkladajú, a aby vykonali veľmi veľký objem práce za Komisiu.
- Žalobkyne ďalej uvádzajú, že pravidelné penále, ktoré z napadnutého rozhodnutia vyplýva v prípade, že žalobkyne požadované informácie v stanovenej lehote nepredložia, je neopodstatnené a príslušné lehoty sú neprimerané.

3. Tretí žalobný dôvod založený na nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia

Žalobkyne uvádzajú, že napadnuté rozhodnutie obsahuje v mnohých prípadoch nepresvedčivé, nejasné, vágne a nedostatočné dôvody, ktoré neopodstatňujú ďalekosiahle a zbytočné žiadosti Komisie o informácie. Podľa žalobkyní v iných prípadoch napadnuté rozhodnutie neuvádza vôbec nijaké dôvody. Žalobkyne preto tvrdia, že nerozumejú dôvodom, pre ktoré sú požadované informácie nevyhnutné na účely vyšetrovania zo strany Komisie.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tom, že napadnuté rozhodnutie má za cieľ protiprávne obrátenie dôkazného bremena

Žalobkyne uvádzajú, že napadnuté rozhodnutie sa snaží o obrátenie dôkazného bremena a o „presunutie“ úlohy prípravy spisu v konaní proti žalobkyniam na ne samotné. Konkrétne sa v napadnutom rozhodnutí požaduje, aby žalobkyne overili v mene Komisie svoje účtovné údaje, a to napriek tomu, že tieto údaje boli predmetom dôkladného auditu zo strany externých audítorov. Podobne podľa žalobkyní napadnuté rozhodnutie požaduje, aby žalobkyne preukázali, že svoje podnikanie vykonávali v súlade so zákonom.

5. Piaty žalobný dôvod založený na tom, že napadnuté rozhodnutie porušuje právo nevypovedať vo svoj neprospech

- Žalobkyne tvrdia, že napadnuté rozhodnutie od nich vyžaduje, aby poskytli „informácie“, ktoré legitímne nemožno považovať za fakty alebo dokumenty, ale spočívajú vo výpočtoch, podrobnostiach a kódach, hypotetických cenách a analýzach a výkladoch starších predpokladov, ku ktorým sa dospelo pred viacerými rokmi.
- Žalobkyne ďalej uvádzajú, že napadnuté rozhodnutie od nich vyžaduje, aby preukázali, že samy aktívne prijali opatrenia na dodržanie súladu s pravidlami EÚ v oblasti hospodárskej súťaže.

6. Šiesty žalobný dôvod založený na tom, že napadnuté rozhodnutie porušuje zásadu riadnej správy vecí verejných

Podľa žalobkýň vyplývajú z načasovania prijatia, obsahu a kontextu napadnutého rozhodnutia vážne obavy, pokiaľ ide o porušenie riadnej správy vecí verejných, o právny základ obvinení a obťažovanie, pričom žalobkyne uvádzajú, že Komisia zneužíva svoje široké vyšetrovacie právomoci v snahe zakryť, že po viac ako siedmich rokoch vyšetrovania sa jej nepodarilo preukázať údajné nesplnenie povinnosti.

Žaloba podaná 12. júna 2017 – Louis Vuitton Malletier/EUIPO – Bee Fee Group (LV POWER ENERGY DRINK)

(Vec T-372/17)

(2017/C 256/40)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Louis Vuitton Malletier (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi a N. Parrotta, lawyers)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Bee Fee Group LTD (Nikózia, Cyprus)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie v čiernej, červenej a bielej farbe obsahujúca slovné prvky „LV POWER ENERGY DRINK“ – ochranná známka Európskej únie č. 12 898 219.

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásení neplatnosti.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 29. marca 2017 vo veci R 906/2016-4.

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie, a tým vyhlásil spornú ochrannú známku za neplatnú,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania žalobcu, ktoré mu vznikli v tomto konaní,
- uložil majiteľovi povinnosť nahradiť trovy konania žalobcu, ktoré mu vznikli v tomto konaní.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009,
 - porušenie článku 75 nariadenia č. 207/2009 a zásady právnej istoty.
-

Žaloba podaná 9. júna 2017 – Louis Vuitton Malletier/EUIPO – Fulia Trading (LV BET ZAKŁADY BUKMACHERSKIE)**(Vec T-373/17)**

(2017/C 256/41)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania**

Žalobca: Louis Vuitton Malletier (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi a N. Parrotta, lawyers)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Fulia Trading Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie obsahujúca slovné prvky „LV BET ZAKŁADY BUKMACHERSKIE“ – prihláška č. 13 514 534.

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 29. marca 2017 vo veci R 1567/2016-4.

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie, a tým odmietol zápis spornej ochrannej známky,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania žalobcu, ktoré mu vznikli v tomto konaní,
- uložil spoločnosti Fulia povinnosť nahradiť trovy konania žalobcu, ktoré mu vznikli v tomto konaní

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009,
- porušenie článku 75 nariadenia č. 207/2009 a zásady právnej istoty.

Žaloba podaná 13. júna 2017 – Cuervo y Sobrinos1882/EUIPO – A. Salgado Nespereira (Cuervo y Sobrinos LA HABANA 1882)**(Vec T-374/17)**

(2017/C 256/42)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: španielčina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Cuervo y Sobrinos1882, SL (Madrid, Španielsko) (v zastúpení: S. Ferrandis González a V. Balaguer Fuentes, abogados)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: A. Salgado Nespereira, SA (Ourense, Španielsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa.

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie obsahujúca slovné prvky „Cuervo y Sobrinos LA HABANA 1882“ – ochranná známka Spoločenstva č. 10 931 087.

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásenie neplatnosti.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 29. marca 2017 vo veci R 1141/2016-4.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- čiastočne zrušil rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 29. marca 2017 vo veci R 1141/2016-4, a to konkrétne v rozsahu, v akom sa týmto rozhodnutím potvrdzuje rozhodnutie zrušovacieho oddelenia EUIPO z 29. apríla 2016 v konaní o vyhlásenie neplatnosti č. 10 786 C v časti, v ktorej sa vyhlasuje za neplatnú ochranná známka Európskej únie č. 010931087 „Cuervo y Sobrinos LA HABANA 1882“ pre výrobky zaradené do tried 14 a 16, pre ktoré bola ochranná známka zapísaná,
- uložil žalovanému povinnosť nahradiť trovy konania, vrátane trov, ktoré doteraz vznikli v konaniach pred zrušovacím oddelením a pred štvrtým odvolacím senátom EUIPO, ktoré viedli k podaniu predmetnej žaloby.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 5. júna 2017 – Fenyves/EUIPO (Blue)

(Vec T-375/17)

(2017/C 256/43)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Klaudia Patricia Fenyves (Hevesvezekény, Maďarsko) (v zastúpení: I. Monteiro Alves, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie obsahujúca slovný prvok „BLUE“ – prihláška č. 15 287 907.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 27. marca 2017 vo veci R 1974/2016-5.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- vrátil prihlášku Úradu na účely pokračovania konania o zápise,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania, vrátane trov konania pred odvolacím senátom.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia č. 207/2009.
-

Žaloba podaná 8. júna 2017 – La Zaragozana/EUIPO – Heineken Italia (CERVISIA)**(Vec T-378/17)**

(2017/C 256/44)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* La Zaragozana, SA (Zaragoza, Španielsko) (v zastúpení: L. Broschat García, advokát)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)*Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom:* Heineken Italia SpA (Pollein, Taliansko)**Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO***Prihlasovateľ spornej ochrannej známky:* ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.*Dotknutá sporná ochranná známka:* obrazová ochranná známka Európskej únie obsahujúca slovný prvok „CERVISIA“ – prihláška č. 13 395 397.*Konanie pred EUIPO:* námietkové konanie.*Napadnuté rozhodnutie:* rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 13. marca 2017 vo veci R 1241/2016-5.**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

— zrušil napadnuté rozhodnutie.

Uvádzaný žalobný dôvod

— porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 20. júna 2017 – Tengelmann Warenhandelsgesellschaft/EUIPO – C & C IP (T)**(Vec T-379/17)**

(2017/C 256/45)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Tengelmann Warenhandelsgesellschaft KG (Mülheim an den Ruhr, Nemecko) (v zastúpení: H. Prange a S. Köber, advokáti)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)*Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom:* C & C IP Sàrl (Luxemburg, Luxembursko)**Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO***Prihlasovateľ spornej ochrannej známky:* žalobkyňa.*Dotknutá sporná ochranná známka:* obrazová ochranná známka Európskej únie obsahujúca slovný prvok „T“ – prihláška č. 011 623 097.*Konanie pred EUIPO:* námietkové konanie.*Napadnuté rozhodnutie:* rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 23. marca 2017 vo veci R 415/2015-5.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie piateho odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo („EUIPO“) z 23. marca 2017 vo veci R 415/2015-5 týkajúce sa námietkového konania č. B 002 256 702, pokiaľ ide o prihlášku ochrannej známky Európskej únie č. 011 623 097, ktorú žalobkyňa získala 12. apríla 2017, a zmeniť ho v tom zmysle, že zamietne námietku v celom rozsahu,
- uložil žalovanému a prípadne ďalšiemu účastníkovi konania pred odvolacím senátom povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov odvolacieho konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 23. júna 2017 – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik/EUIPO (Лидер)

(Vec T-386/17)

(2017/C 256/46)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik GmbH (Bühl, Nemecko) (v zastúpení: A. Lingenfelter, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie obsahujúca slovný prvok „Лидер“ – prihláška č. 15 466 791.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO z 28. apríla 2017 vo veci R 2066/2016-1.

Návrh

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 20. júna 2017 – Triggerball/EUIPO (tvar predmetu pripomínajúceho loptu s hranami)

(Vec T-387/17)

(2017/C 256/47)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Triggerball GmbH (Baiern-Piusheim, Nemecko) (v zastúpení: H. Emrich, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: trojrozmerná ochranná známka Európskej únie (tvar predmetu pripomínajúceho loptu s hranami) – prihláška č. 15 528 615.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 20. apríla 2017 vo veci R 376/2017-4.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

Uznesenie Všeobecného súdu z 13. júna 2017 – Sandvik Intellectual Property/EUIPO – Adveo Group International (ADVEON)

(Vec T-115/16) ⁽¹⁾

(2017/C 256/48)

Jazyk konania: angličtina

Predseda piatej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 211, 13.6.2016.

Uznesenie Všeobecného súdu zo 14. júna 2017 – Heineken Romania/EUIPO – Lénárd (Csíki Sör)

(Vec T-83/17) ⁽¹⁾

(2017/C 256/49)

Jazyk konania: angličtina

Predseda šiestej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 121, 18.4.2017.

Uznesenie Všeobecného súdu z 8. júna 2017 – Post Telecom/EIB

(Vec T-158/17) ⁽¹⁾

(2017/C 256/50)

Jazyk konania: francúzština

Predseda deviatej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 144, 8.5.2017.

Uznesenie Všeobecného súdu z 12. júna 2017 – Eco-Bat Technologies a i./Komisia**(Vec T-232/17)**

(2017/C 256/51)

Jazyk konania: angličtina

Predseda ôsmej komory nariadil výmaz veci.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK